MUBRX00A24LU

MĚSTSKÝ ÚŘAD BROUMOV

odbor stavebního úřadu a územního plánování, třída Masarykova 239, 550 01 Broumov

---

SPIS. ZN.: MUBR 23123/2016 ST/JK
Č.J.: PDMUBR 12032/2020
Oprávněná úřední osoba: Jiřina Kučerová
TEL.: 491 504 337
E-MAIL: kucerova@broumov-mesto.cz

DATUM: 29.4.2020

Veřejná vyhláška

ROZHODNUTÍ
DODATEČNÉ POVOLENÍ STAVBY

Výroková část:

Městský úřad Broumov, odbor stavebního úřadu a územního plánování, jako obecný stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do dne 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“), posoudil podle § 129 odst. 2 a 3 a § 87, § 90, § 111 až 114 stavebního zákona žádost o dodatečné povolení stavby, kterou dne 10. 8. 2016 podal

EURO – EKOSERVIS a.s., IČO: 63998866, Kubelíkova 1224, 130 00 Praha 3-Žižkov

(dále jen „žadatel“), a na základě tohoto přezkoumání:

I. **Vydává** podle § 129 odst. 2 a 3 a v souladu s § 92, § 115 stavebního zákona a § 9 a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění účinném do dne 19. 4. 2018 (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“),

dodatečné povolení stavby:
Zemědělská bioplynová stanice Heřmánkovice

(dále jen „stavba“) na pozemku st. p. 28, 589, 590, 591, parc. č. 70, 75/2, 1001, 1004/1, 1004/2, 1034/2, 2534/1, 2848, 2851, 2883, 3071, 3072, 3073, 3074, 3076, 3404, 3434 v katastrálním území Heřmánkovice, kterým stavbu dodatečně povoluje.

- Jedná se o dokončenou (v užívání od července roku 2014) trvalou pozemní stavbu zemědělské bioplynové stanice, sloužící ke zpracování zemědělských odpadů a cíleně pěstovaných plodin (zemědělských produktů) k produkci elektrické energie, tepelné energie a digestátu (hnojivo).
- Stavba je začleněna do západní části stávajícího zemědělského areálu. Je umístěna na rovinatém pozemku, který se na západní straně svažuje do svahu.
- Stanice se sestává ze čtveřice železobetonových nádrží různých průměrů (5, 22, 22 a 36 m). Fermentor a dofermentor jsou propojeny mezišachtou. K fermentoru přiléhá šnekový podavač s kontejnerovým zásobníkem, kam je dávkována vstupní biomasa a manipulační plocha. Skladovací jímka je umístěna na severozápadním konci areálu. Mezi fermentorem a skladovací jímkou je umístěna vstupní jímka. Východně od skladovací jímky je umístěn objekt strojovny.
- Fermentor a dofermentor jsou umístěny na vyčleněném stavebním pozemku parc. č. st. 591 v k. ú. Heřmánkovice, skladovací jímka je umístěna na vyčleněném stavebním pozemku

parc. č. st. 589 v k. ú. Heřmánkovice, strojovna je umístěna na vyčleněném stavebním pozemku parc. č. st. 590 v k. ú. Heřmánkovice. Na pozemku parc. č. 1034/2 v k. ú. Heřmánkovice jsou umístěny zpevněné plochy, vstupní jímka a další související části povolované stavby. Na dalších pozemcích je umístěna podzemní přípojka VN, která je vyústěna na pozemku parc. č. 3076 v k. ú. Heřmánkovice, a to ke sloupu stávajícího nadzemního vedení VN. Přesné umístění staveb je patrné z grafické přílohy tohoto rozhodnutí (celková situace v měřítku katastrální mapy).

- Bioplynová stanice se skládá ze zakryté a zateplené betonové kruhové nádrže – fermentoru o průměru 22 m a výšce 6 m s celkovým pracovním objemem 1 970 m^3, zateplené a polozapuštěné betonové kruhové nádrže – dofermentoru o průměru 22 m a výšce 6 m s celkovým pracovním objemem 1 970 m^3, otevřené skladovací jímky o průměru 36 m a výšce 8 m o celkové skladovací kapacitě 7 940 m^3, vstupní jímky o průměru 5 m a výšce 3 m s celkovým pracovním objemem 50 m^3 a výrobny elektrické energie s půdorysnými rozměry 15,0 × 7,5 m a světlé výšce 3,0 – 3,75 m. Stavbu doplňují také rozvody – trubní a kabelová vedení (bioplynové a topné potrubí, vstupní a výstupná potrubí kejdovou, potrubí kondenzátu, podzemní přípojka VN a rozvody NN, které napájí technologická a pomocná zařízení, čerpadla).
- Strop fermentačních nádrží je tvořen dřevěnou konstrukcí složenou z nosných trámů a deskového záklopu, na které je volně položena a po obvodu utěsněna gumotextilní elastická EPDM membrána. Dřevěná konstrukce rozděluje nádoby na dvě části. Ve spodní části probíhá fermentace, v horní části je jímán bioplyn, který vydouvá membránu do kopulovitého tvaru. Spodní část a svislé stěny nádrže jsou zatepleny deskami z extrudovaného polystyrenu.
- Budova strojovny je tvořena zděnou konstrukcí z tvárnic Sendwix od KM BETA. Vnější povrchová úprava je z venkovní omítky bílé barvy. Součástí strojovny je i elektrický rozvaděč NN s připojením k elektrické distribuční síti a místnost skladu. Strojovna je doplněna o rozvody pro přívod vody a rozvod tepla. Pro přenos výkonu kogeneračních jednotek je vybudována zemní přípojka VN mezi trafostanicí a přípojným bodem na stávající nadzemní vedení VN 35 kV č. 323 na stávajícím sloupu č. 31 JB10,5/3. Délka trasy vedení je 642 m.
- Zpevněné obslužné komunikace jsou realizovány jako asfaltové navazující na stávající vnitroareálové komunikace. Skladby veškerých zpevněných ploch jsou navrženy na pojezd zemědělské techniky a umožňují příjezd vozidel HZS.
- Z hlediska technické infrastruktury byla bioplynová stanice napojena podzemní přípojkou na stávající síť VN společnosti ČEZ Distribuce, a.s.
- Kapacity stavby (zastavěná plocha, obestavěný prostor, užitná plocha, počet funkčních jednotek a jejich velikosti

	rozměry [m]	zastavěná plocha [m^2]	obestavěný prostor [m^3]
fermentor	0 2 2 x 6	400	2472
dofermentor	0 2 2 x 6	400	2472
skladovací jímka	0 36x8	1046	8367
vstupní jímka	0 5 x 3	24	73
mezišachta	8.5x3.7	30	87
strojovna	15.0x7.5	112.5	420
zpevněné plochy	-	794	-
šatny a hygienické zařízení	v objektu parc. č. 562		

- Základní bilance stavby (potřeby a spotřeby médií a hmot, hospodaření s dešťovou vodou, celkové produkované množství a druhy odpadů a emisí, třída energetické náročnosti budov apod.)

Potřeba tepla je pokryta vlastní produkcí zařízení. Potřeba tepla pro fermentor je 50 kW, pro dofermentor 40 kW. Celková spotřeba zemědělské bioplynové stanice je tedy 90 kW. Potřeba elektrické energie je také pokryta vlastní produkcí zařízení. Pro fermentor činí 48 kW, pro dofermentor 30 kW a pro ostatní zařízení (míchadla, čerpadla atd.) je to 8 kW. Celková spotřeba elektrické energie je pro celou bioplynovou stanici 86 kW. Spotřeba vody pro technologii bioplynové stanice je pokryta ze zachycených dešťových vod. Potřeba technologické vody pro bioplynovou stanici je cca 4 m^3/den.

- Bioplynová stanice tvoří samostatný celek, jehož zpevněné plochy navazují na areálové komunikace zemědělské farmy. Doprava v areálu zahrnuje každodenní naskladnění biomasy kolovým nakladačem a kampaňovité vyvážení digestátu na pole (2x ročně). V zemědělském areálu je zbudován monolitický dvoukomorový silážní žlab. Bioplynová stanice je zásobena biomasou z tohoto žlabu.
- Zemědělský areál, kde se stavba nachází je napojen stávajícím vjezdem na silnici III. tř. 30327 napojující obec Heřmánkovice na silnici III. tř. 30326, Meziměstí – Olivětín. Nové zpevněné plochy bioplynové stanice jsou napojeny na stávající zpevněné plochy areálu. Příjezdy k bioplynové stanici a stáčecímu místu digestátu jsou dimenzovány na pojezd zemědělské techniky a komunikace jsou v rámci areálu zokruhované.
- Stabilizované zfermentované organické hnojivo bude skladováno přímo v objektu bioplynové stanice v kruhové nádrži a poté bude vyváženo na vhodné pozemky v jarním a podzimním období dle provozního řádu zpracovaného pro zemědělský zdroj znečišťování - dle potřeby březen až duben, pod kukuřici a obilí po 1. a 2. seči a na podzim před orbou, avšak kromě doby zákazu hnojení a dobu méně vhodnou z hlediska klimatických a půdních podmínek tak, jak je uvedeno v nařízení vlády č. 262/2012 Sb., a také podle provozního řádu zpracovaným pro zemědělský zdroj znečišťování.
- Vývoz a návoz surovin bude ve větší míře probíhat z/na pozemky v okolí bioplynové stanice. Provozovatel bude v maximální možné míře používat sítě účelových komunikací zbudovaných v okolí bioplynové stanice v zemědělském areálu.
- Pro provoz zemědělské bioplynové stanice je využívána stávající mechanizace zemědělské farmy. Ta je parkována ve stávajícím zemědělském areálu. Není tedy nutné řešit nová parkovací místa. Jiná potřeba pro parkování přímo u bioplynové stanice není.

Podmínky stanovené k předmětné stavbě:

1. Žadatel je při užívání stavby povinen mít na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku, i šetrnost k sousedství.
2. Při užívání stavby je třeba zajistit dodržování podmínek vztahujících se k užívání stavby dle:

- vyjádření společnosti ČEZ Distribuce a.s. zn. 0100172954 ze dne 12. 6. 2013, zn. 1053819781 ze dne 14. 5. 2013, smlouva č. 12_SOBS01_4120770202, sp. zn. 0101115277 ze dne 21. 5. 2019, zn. 0100739658 ze dne 4. 5. 2017, a zn. 4120770202 ze dne 5. 5. 2017;
- vyjádření společnosti Česká telekomunikační infrastruktura a.s. čj. 598999/13 ze dne 12. 6. 2013, čj. 29714/12 ze dne 20. 2. 2012, čj. 501118/2013 ze dne 3. 1. 2013, POS221/13 ze dne 14. 6. 2013, POS 157/13 ze dne 13. 5. 2013 a čj. 581611/7 ze dne 5. 4. 2017;
- rozhodnutí, povolení zvláštního užívání komunikace spis.zn. MUBR 675/2013 Pí ze dne 9. 1. 2013, rozhodnutí, povolení zvláštního užívání komunikace sp. zn. MUBR 14412/2013 ze dne 4. 6. 2013, sdělení sp. zn. MUBR9530/2017/ST/MA ze dne 5. 4. 2017, které bylo vydáno Městským úřadem v Broumově, odborem stavebního úřadu a územního plánování, silničním správním úřadem;
- vyjádření Správy silnic Královéhradeckého kraje, příspěvková organizace čj. SSKHK/SS/13178/2019 ze dne 20. 8. 2019;

- vyjádření společnosti Vodovody a kanalizace Náchod, a.s., zn. 19-04492 ze dne 20. 8. 2019 (i nadále zůstává v platnosti vyjádření čj. 1300063-B/Le ze dne 14. 6. 2013 a čj. 1303827/Le ze dne 22. 7. 2013);
- Vyjádření Obce Heřmánkovice ze dne 2. 1. 2012;
- Vyjádření Lesů České republiky s.p. čj.LCR953/001980/2013 ze dne 29. 5. 2013;
- Vyjádření Státního pozemkového úřadu Hradec Králové zn. 047256/2013 ze dne 1. 3. 2013 a zn. 190595/2013 ze dne 13. 5. 2013;
- Závazné stanovisko ČR Státní energetické inspekce pro Královéhradecký a Pardubický kraj zn. 1669/13/52.103/Ul ze dne 9. 5. 2013;
- vyjádření sp. zn. MUBR10931/2017/OŽP-3 ze dne 12. 4. 2017 Městského úřadu v Broumově, odboru životního prostředí (i nadále zůstávají v platnosti podmínky uvedené ve vyjádření k výše uvedenému záměru, které vydal MěÚ Broumov pod čj.: 12241/2013/OŽP-Ar-6 dne 3. 6. 2013, souhlas vodoprávního úřadu čj. 14256/2013/OŽP-Ar-8 ze dne 5. 6. 2013, závazné stanovisko čj. 14205/2013/OŽP-Ar-4 ze dne 5. 6. 2013);
- sdělení čj. 01631/VC/17 ze dne 4. 4. 2017 a stanoviska čj. 00747/BR/2013/AOPK z 31. 5. 2013 Agentury ochrany přírody a krajiny, Správy CHKO Broumovsko, Police nad Metují;
- potvrzení spis. zn. S-KHSHK 11826/2017/2 ze dne 28. 4. 2017 a závazného stanoviska čj. S-KHSHK 10118/2013/HP.NA/Ho ze dne 21. 5. 2013 Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje, územní pracoviště Náchod;
- požadavků čj. KRPH-94-133/ČJ-2012-050506 ze dne 3. 5. 2012 a 3. 5. 2017 stanovené Krajským ředitelstvím Policie Královéhradeckého kraje, územní odbor Náchod DI;
- závazného stanoviska sp. zn. 59281/2016-8201-OÚZ-PCE ze dne 11. 1. 2017 Sekce ekonomické a majetkové Ministerstva obrany, odbor ochrany územních zájmů;
- ČR Ministerstvo obrany, Vojenská ubytovací a stavební správa Pardubice čj. 3333/25271-ÚP/2013-1412 ze dne 9. 5. 2013;
- stanoviska PVZ/13/11561/Km/0 ze dne 13. 5. 2013, zn. PVZ/13/13584/Km/0 ze dne 24. 5. 2013 a čj. PVZ/17/15155/Km/0 ze dne 13. 4. 2017 Povodí Labe s.p. Hradec Králové;
- sdělení Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj čj. 7742/8.42/13/15.7 ze dne 24. 5. 2013 a čj. 6059/8.42/17 ze dne 4. 4. 2017;
- závazné stanovisko HSHK -390/NA-OP-2013 ze dne 15. 5. 2013, vyjádření čj. HSHK-2352-2/2017 (433-NA-OP-2017) ze dne 24. 4. 2017 Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje, územní odbor Náchod;
- sdělení zn. KUKHK-11958/ZP/2017 ze dne 31. 3. 2017, závazné stanovisko zn. 9 387/ZP/2013-Bu-2 ze dne 24. 5. 2013, sdělení k oznámení zn. 6936/ZP/2012-Čr ze dne 14. 5. 2012 Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství EIA, IPPC a technické ochrany životního prostředí;
- stanoviska čj. SVS/2013/031205-H ze dne 9. 5. 2013 a čj. SVS/2017/049135-H ze dne 18. 4. 2017 Státní veterinární správy pro Královéhradecký kraj.

3. Bude dodržován deklarovaný režim zásobování BPS vstupními surovinami z místních zdrojů, vč. likvidace výstupních surovin v nejbližším okolí z důvodu minimalizace přejezdů a tím zatěžování silnic a provozu na nich.
4. Skladování a používání digestátu bude prováděno v souladu s ustanovením § 8 a 9 zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech, ve znění pozdějších předpisů a s vyhláškou č. 377/2013 Sb., o skladování a způsobu používání hnojiv ve znění pozdějších předpisů).

Účastníci řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“):

EURO – EKOSERVIS a.s., IČO: 63998866, Kubelíkova 1224, 130 00 Praha 3-Žižkov

Odůvodnění:

Rekapitulace průběhu řízení a vyjádření účastníků

Dne 10. 8. 2016 obdržel stavební úřad žádost o dodatečné povolení stavby „Bioplynová stanice Heřmánkovice“.

Stavební úřad považuje v úvodu tohoto odůvodnění za důležité ve stručnosti zmínit podstatné okolnosti, které podání žádosti o dodatečné povolení stavby předcházely.

Žádost o dodatečné povolení stavby byla podána poté, co stavební úřad svým opatřením spis. zn.: MUBR 19733/2016 ST,ÚP/SD, čj.: PDMUBR 20044/2016 ze dne 13. 7. 2016 oznámil zahájení řízení podle § 129 stavebního zákona o odstranění stavby Bioplynové stanice Heřmánkovice, přičemž vlastníku této stavby, tj. společnosti EURO – EKOSERVIS a.s. bylo toto opatření doručeno dne 14. 7. 2016. Proto bylo ve smyslu § 46 odst. 1 správního řádu dnem 14. 7. 2016 zahájeno řízení o nařízení odstranění stavby.

K tomuto došlo poté, co bylo předtím krajským úřadem pod čj. 4927/UP/2013/Sv dne 10. 5. 2013 vydáno rozhodnutí, kterým tento úřad zrušil rozhodnutí stavebního úřadu spis. zn.: MUBR 25369/2012 KO, čj.: PDMUBR 3393/2013 ze dne 13. 2. 2013, kterým byla podle § 51 odst. 3 správního řádu v souladu s § 92 odst. 2 stavebního zákona zamítnuta žádost společnosti EURO – EKOSERVIS a.s., ze dne 5. 9. 2012 o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby Bioplynová stanice Heřmánkovice a věc byla vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání. Odvolací orgán své zrušující rozhodnutí postavil na argumentaci založené na skutečnosti, že záměr není v územním plánu uveden v části pro nepřípustné využití, byť není uveden výslovně v přípustném využití – tento záměr je tak třeba posuzovat jako podmíněně přípustný a je u něj třeba doložit podmínku, že svým provozem nebude překračovat hygienické limity hluku v okolních chráněných venkovních prostorech a chráněných venkovních prostorech staveb. Žádost však byla dne 23. 5. 2013 vzata zpět a následně došlo s žadatelem k uzavření veřejnoprávních smluv – sp. zn.: MUBR 15554/2013 KO ze dne 19. 7. 2013 o umístění stavby Bioplynové stanice Heřmánkovice a sp. zn.: MUBR 15555/2013 KO ze dne 19. 7. 2013 o provedení stavby Bioplynové stanice Heřmánkovice, které byly uzavřeny z vůle žadatele, a to včetně uvedení osob, které by byly účastníky územního řízení, resp. stavebního řízení (pokud by tato byla vedena), které byly v návrzích smluv uvedeny stavebníkem, jak je patrné z protokolů o přijetí návrhů smlouvy z 19. 7. 2013, evidovaných stavebním úřadem pod sp. zn. MUBR 15554/2013 KO, resp. sp. zn.: MUBR 15555/2013 KO.

Krajský úřad na základě žádosti o určení právního vztahu dle § 142 správního řádu vydal rozhodnutí zn.: 31841/UP/2015/Sv ze dne 22. 1. 2016, kterým bylo určeno, že právo umístit stavbu na základě veřejnoprávní smlouvy ze dne 19. 7. 2013 o umístění stavby nevzniklo, neboť tato smlouva není účinná a právo provést stavbu na základě veřejnoprávní smlouvy ze dne 19. 7. 2013 o provedení stavby nevzniklo, neboť tato smlouva není účinná. Neúčinnost obou veřejnoprávních smluv byla spatřována v tom, že v nich absentují podpisy osob, které by mohly být účastníky řízení.

Z průběhu řízení o dodatečném povolení stavby jsou dále uváděny nejpodstatnější události.

Jelikož žádost postrádala některé zákonné náležitosti, stavební úřad vyzval dne 7. 9. 2016 žadatele o doplnění žádosti. Žadatel měl doplnit dokumentaci stavby, která odpovídá skutečnosti, tedy aktuálnímu rozsahu stavby, vyhotovenou v rozsahu uvedeném v § 129 odst. 2 stavebního zákona a vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, v platném znění. Dále měl žadatel doplnit důkaz o tom, že stavba není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací, není provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, a není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem. Žadatel byl rovněž vyzván, aby doplnil další doklady uvedené v příloze č. 6 vyhlášky č. 503/2006 Sb., k požadované dokumentaci. K doplnění požadovaných náležitostí stavební úřad žadateli

určil lhůtu do 31. 5. 2017; zároveň stavební úřad řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby přerušil.
Proti usnesení spis. zn.: MUBR 23123/2016 ST,ÚP/SD, čj.: PDMUBR 26091/2016 Městského úřadu Broumov, odboru stavebního úřadu a územního plánování ze dne 7. 9. 2016, kterým bylo podle § 86 odst. 5 a § 111 odst. 3 stavebního zákona přerušeno řízení o dodatečné povolení stavby bylo obcí Heřmánkovice (se sídlem obecního úřadu Heřmánkovice 215, 549 84) v zastoupení advokátkou Mgr. Lindou Havránkovou (se sídlem Dlouhá 101/13, Hradec Králové) podáno dne 25. 10. 2016 odvolání, které Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu v Hradci Králové rozhodnutím zn.: KUKHK-503/UP/2017/Sv ze dne 21. 8. 2017, zamítl jako nepřípustné.
Dne 20. 9. 2016 byla podána námitka podjatosti proti vedoucímu stavebního úřadu (toho času Ing. Dušan Šedek), tajemnici Městského úřadu Broumov (Ing. Eva Blažková, MPA), právníkovi úřadu (Mgr. Václav Špůr) a starostovi (Ing. Jaroslav Bitnar). Námitka byla podána společně Irenou Janákovou (bytem V Tůních 101/12, Plácky, 503 01 Hradec Králové), Ing. Stanislavem Chýlkem (bytem Sezemická 467/1, 500 11 Hradec Králové) a Martinem Skalákem (bytem Heřmánkovice 31, 549 84 Broumov), společně zastoupenými JUDr. Jiřím Králíkem, advokátem (se sídlem K. H. Máchy 604/6, 500 02 Hradec Králové). Důvodem této námitky, která byla pojata jako námitka systémové podjatosti orgánu města Broumov, bylo tvrzení, že v případě odstranění dodatečně povolované stavby by byla zřejmě na městě Broumov vymáhána náhrada škody tím způsobené vlastníkovi této stavby, což má přímý dopad na rozpočet města Broumov. O podané námitce rozhodl Krajský úřad Královéhradeckého kraje usnesením ze dne 29. 12. 2016, čj. KUKHK-39807/UP/2016/Sv, ve kterém vyloučil z projednávání a rozhodování v řízení starostu města Broumov (Ing. Jaroslava Bitnara). Krajský úřad potvrdil námitku podatelů ve vztahu ke starostovi a konstatoval, že riziko systémové podjatosti zde skutečně dáno být může, a proto vyloučil právě starostu, jakožto nejvyššího představitele města Broumov i jeho orgánů, vč. stavebního úřadu.
Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále jen „krajský úřad“) o vyloučení starosty města však bylo na základě odvolání žadatele zrušeno rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 6. 2017, čj. MMR-11353/2017-83/686, kterým byla věc vrácena krajskému úřadu k novému projednání a kterým bylo určeno, že účinky rozhodnutí nastávají ode dne předběžného působení právních účinků uvedeného rozhodnutí krajského úřadu. Krajský úřad opatřením zn.: KUKHK–22333/UP/2017/Sv, KUKHK–23191/UP/2017/Sv ze dne 21. 8. 2017 výše uvedenou námitku podjatosti předal stavebnímu úřadu jako podklad pro rozhodování v řízení o nařízení odstranění stavby, resp. v řízení o dodatečném povolení stavby Bioplynové stanice Heřmánkovice s tím, že stavební úřad je povinen postupovat podle právního názoru ministerstva vysloveného v jeho rozhodnutí čj.: MMR-11353/2017-83/686 ze dne 29. 6. 2017 a v jeho rozhodnutí čj.: MMR-11353/2017-83/1651 ze dne 13. 7. 2017 a neprodleně zjistit, zda chybí „systémové riziko podjatosti“, nebo je-li dáno, jaká je jeho míra a neprodleně zajistit důkazy pro rozhodování o námitce podjatosti.
Stavební úřad sdělením spis. zn.: MUBR 23123/2016 ST,ÚP/SD, čj.: PDMUBR 37520/2017 ze dne 21. 12. 2017 krajskému úřadu předal spis po provedeném zajišťování důkazů pro rozhodování o námitce podjatosti, jak mu uložil krajský úřad opatřením ze dne 21. 8. 2017, tedy mj. spolu s doplněným podáním podatelů ze dne 18. 11. 2017, s vyjádřením starosty města Broumov Ing. Jaroslava Bitnara ze dne 5. 12. 2017 a s vyjádřením Ing. Evy Blažkové, MPA, tajemnice Městského úřadu Broumov ze dne 4. 12. 2017, ze kterých vyplývá, že tyto osoby nemají zájem na výsledku řízení o dodatečném povolení stavby. Součástí předaného spisu po provedeném zajišťování důkazů pro rozhodování o námitce podjatosti bylo rovněž vyjádření Mgr. Václava Špůra, právníka Městského úřadu Broumov, ze dne 21. 12. 2017 a Ing. Dušana Šedka, tehdy vedoucího odboru stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Broumov ze dne 18. 12. 2017, ze kterého jsou patrny nikoli pouze skutečnosti rozhodné pro posouzení

uvedené námitky systémové podjatosti – tak jak je tato námitka nahlížena ve světle soudobé judikatury, ale rovněž skutečnosti, které by mohly posouzení systémové podjatosti rozšířit o aspekty, na které se dosavadní rozhodovací praxe doposud nevztahuje.
Krajský úřad na podkladě stavebním úřadem předané dokumentace vydal dne 8. 1. 2018 usnesení označené sp. zn. KUKHK-936/UP/2018/Sv, na základě kterého rozhodl o námitce podjatosti starosty města Broumov Ing. Jaroslava Bitnara tak, že není vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o dodatečném povolení stavby. Následně k tomu vydal dne 12. 2. 2018 sdělení označené sp. zn. KUKHK-936/UP/2018/Sv, ve kterém uvedl, že uvedené jeho usnesení ze dne 8. 1. 2018 je ode dne 9. 2. 2018 v právní moci.
Po nabytí právní moci uvedeného usnesení krajského úřadu starosta města Broumova, jako příslušný představený úřední osoby, tajemnice Městského úřadu Broumov, Ing. Evy Blažkové, MPA, rozhodl, dle ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu, o výše uvedené námitce podjatosti této osoby v řízení o dodatečném povolení stavby, když vydal dne 20. 2. 2018 usnesení pod sp. zn. MUBR 37572/2016, ve kterém deklaroval, že Ing. Eva Blažková, MPA, tajemnice Městského úřadu Broumov, není vyloučena z projednávání a rozhodování v řízení o dodatečném povolení stavby. Následně k tomuto starosta zaslal tajemnici Městského úřadu Broumov sdělení pod shora citovanou spisovou značkou, datované ke dni 23. 3. 2018, ze kterého vyplývá, že uvedené usnesení nabylo právní moci dne 23. 3. 2018.
Na základě uvedených skutečností tak Ing. Eva Blažková, MPA, tajemnice Městského úřadu Broumov byla povinna rozhodnout o námitce systémové podjatosti vznesené vůči osobě Mgr. Václava Špůra, právníka města Broumov a Ing. Dušana Šedka, tehdy vedoucího odboru stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Broumov v řízení o odstranění stavby a v řízení o dodatečném povolení stavby, a to na základě relevantních skutečností, včetně všech jejich vyjádření k věci. Proto vydala pod sp. zn. MUBR 6977/2018, resp. MUBR 6992/2018 dne 20. 4. 2018 usnesení, kterými rozhodla o tom, že Ing. Dušan Šedek, vedoucí odboru stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Broumov, je vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o dodatečném povolení stavby, resp. v řízení o odstranění stavby, a to z důvodů v citovaných usneseních uvedených.
Tato usnesení byla napadena včas podanými odvoláními žadatele datovanými ke dni 3. 5. 2018, která byla dne 1. 6. 2018 předána krajskému úřadu, který výše uvedená usnesení přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu a podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu dne 3. 8. 2018 vydal pod sp. zn. KUKHK-19106/UP/2018/Sv, resp. KUKHK-19107/UP/2018/Sv rozhodnutí, kterými uvedená usnesení tajemnice Městského úřadu Broumov zrušil a obě věci vrátil tajemnici Městského úřadu Broumov k novým projednáním. Nová projednání věci se odehrávala za situace, kdy předmětná námitka systémové podjatosti směřovala již pouze proti vedoucímu stavebního úřadu Ing. Dušanu Šedkovi, když bylo předtím, usneseními tajemnice Městského úřadu Broumov ze dne 17. 4. 2018, vydanými pod sp. zn. MUBR 6977/2018, resp. MUBR 6992/2018 rozhodnuto o tom, že právník města Broumov, Mgr. Václav Špůr, není vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o dodatečném povolení stavby, resp. řízení o odstranění stavby.
Při novém posuzování systémové podjatosti tak bylo na věc třeba nahlížet při vědomí toho, že stavba Bioplynové stanice Heřmánkovice se nenachází na území města Broumov, ale na území obce Heřmánkovice, orgán obce Heřmánkovice jako stavební úřad nevede řízení, neboť jako stavební úřad je ve správním obvodu obce Heřmánkovice příslušný Městský úřad Broumov, jak je správně uvedeno v rozhodnutí krajského úřadu (a tyto skutečnosti již zmínilo Ministerstvo pro místní rozvoj v rozhodnutí čj.: MMR-11353/2017-83/686 ze dne 29. 6. 2017). Město Broumov tak není v řízení o dodatečném povolení stavby ani v řízení o odstranění Bioplynové stanice Heřmánkovice účastníkem řízení.
Průběh provedených řízení je tak možno shrnout tím, že stavební úřad rozhoduje o dodatečném povolení (resp. odstranění) stavby Bioplynové stanice Heřmánkovice, tedy rozhoduje o věci,

která se zájmu města Broumova jako územního samosprávného celku netýká, kdy starosta města Broumov Ing. Jaroslav Bitnar, tajemnice Městského úřadu Broumov, Ing. Eva Blažková, MPA a námitkou podatelů označený Mgr. Václav Špůr se vyjádřili, že na výsledku řízení nemají žádný zájem a následně o nich bylo pravomocně rozhodnuto, že nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování v řízení o dodatečném povolení, resp. odstranění stavby Bioplynové stanice Heřmánkovice, kdy sám Ing. Dušan Šedek opakovaně uvedl, že není ze strany zaměstnavatele vůči němu vyvíjen žádný tlak, který by jakkoliv ovlivnil výsledek řízení – nemůže se tak jednat o systémové riziko podjatosti, natož pak o jeho nadkritickou míru, jak bylo mj. potvrzeno v rozhodnutí krajského úřadu ze dne 3. 8.2018.
Tajemnice Městského úřadu Broumov tak vydala dne 17. 9. 2018 pod čj. 6977/2018, resp. 6992/2018 usnesení, kterými bylo rozhodnuto o tom, že vedoucí odboru stavebního úřadu a územního plánování Městského úřadu Broumov, Ing. Dušan Šedek, není vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o nařízení odstranění stavby, resp. v řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby Bioplynové stanice Heřmánkovice, která byla ve shodě se závěry uvedených rozhodnutí krajského úřadu uzavřena konstatováním, že v nich nebyly shledány důvody pro to, aby byl Ing. Dušan Šedek v řízení o nařízení odstranění stavby, resp. v řízení o dodatečném povolení stavby podjatý.
Tato rozhodnutí nabyla právní moci dne 18. 10. 2018, Ing. Dušan Šedek nicméně po podané výpovědi ukončil pracovní poměr s městem Broumov ke dni 31. 12. 2018, když předtím, při vědomí jím podané výpovědi, zaměstnanci města Broumova, zařazení do stavebního úřadu podali dne 26. 10. 2018 tajemnici Městského úřadu Broumov podnět k převzetí řízení týkajících se Bioplynové stanice Heřmánkovice krajským úřadem, následně stavební úřad podal dne 27. 12. 2018 podnět krajskému úřadu k převzetí řízení odstranění a o dodatečném povolení stavby Bioplynová stanice Heřmánkovice, který odůvodnil ukončením pracovního poměru vedoucího stavebního úřadu (Ing. Šedka) ke dni 31. 12. 2018 a tím, že ostatní zbylí zaměstnanci stavebního úřadu nejsou dle jejich písemného prohlášení nadáni vést tato řízení, která se týkají otázek, které lze vzhledem k jejich výjimečné obtížnosti řešit jen s použitím mimořádných odborných znalostí.
K tomuto podnětu vydal krajský úřad dne 28. 1. 2019 pod čj. KUKHK-38552/UP/2018/Gu sdělení, ve kterém uvedl, že krajský úřad nepovažuje podnět stavebního úřadu za důvodný, neboť v případě Bioplynové stanice Heřmánkovice se z technického hlediska nejedná o mimořádně složitou stavbu. Z hlediska právních otázek a právního posouzení k věci krajský úřad ve sdělení uvedl, že v průběhu řízení na něm participovaly správní orgány všech stupňů i správní soud, které vymezily právní rámec a směr pro další postup stavebního úřadu v řízení ve věci stavby. Podle názoru krajského úřadu deklarovaná neúčinnost veřejnoprávních smluv představuje pouze finální vyřešení jedné z právních otázek, jejímž důsledkem je, že práva a povinnosti těmito veřejnoprávními smlouvami nevznikly. Krajský úřad potvrdil, že na tuto skutečnost stavební úřad adekvátně reagoval zahájením řízení podle § 129 stavebního zákona. Krajský úřad tak v uvedeném sdělení vyjádřil názor, že není na místě namítat složitost věci a nezbytnost mimořádných odborných znalostí ve smyslu § 131 odst. 1 písm. a) správního řádu, uvedený podnět stavebního úřadu tak shledal nedůvodným, když dále potvrdil, že věcně i místně příslušným stavebním úřadem k dokončení předmětných řízení zůstává Městský úřadu Broumov, odbor stavebního úřadu a územního plánování. Po skončení pracovního poměru Ing. Dušana Šedka se tak v řízení oprávněnou úřední osobou stala paní Jiřina Kučerová.
V řízení však, i přes podanou námitku systémové podjatosti, byly stavebním úřadem prováděny úkony, které nesnesly odkladu, na které žadatel reagoval a k věci dále aktivně přistupoval.
Žadatel dne 7. 11. 2016 reagoval na výzvu k doplnění žádosti několika podáními. Žadatel předložil souhlasné vyjádření obce Heřmánkovice k plánované výstavbě bioplynové stanice ze dne 13. 5.2013, ze dne 15. 12. 2011 a ze dne 4. 10. 2012. K těmto vyjádřením pak žadatel doplnil i právní stanovisko advokátní kanceláře Frank Bold advokáti, s.r.o., o možnosti využití

předchozích souhlasů a stanovisek v rámci územního řízení. Dále žadatel předložil dokumenty Ústavu územního rozvoje (Principy a pravidla územního plánování, Kapitola C – Výroba, těžba a skladování), Státního fondu životního prostředí (Operační program ŽP Obnovitelné zdroje energie – povolovací proces) a Ministerstva pro místní rozvoj (Metodický pokyn pro umisťování staveb a zařízení pro výrobu energie).

Z předloženého právního stanoviska advokátní kanceláře vyplývá, že žadatel by již v řízení o dodatečném povolení stavby neměl být povinen předkládat nová závazná stanoviska a vyjádření, neboť jsou pro účely povolování stále relevantní ta závazná stanoviska a ta vyjádření, která byla vydána pro účely uzavření dříve uzavřených veřejnoprávních smluv týkajících se umístění a povolení výstavby dané bioplynové stanice, jež byly prohlášeny za neúčinné rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 22. 1. 2016, čj. 31841/UP/2015/Sv. Právní stanovisko uvádí, že pokud se nezměnilo umístění stavby nebo objemové či konstrukční řešení stavby oproti stavu, ke kterému byla vydána souhlasná závazná stanoviska a vyjádření, není potřebné dokládat je znovu. Na podporu tohoto závěru odkazuje právní stanovisko na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2011, čj. 9 As 104/2010-184, a rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2013, čj. 5 As 66/2011-98.

K uvedenému pak ještě dne 15. a 16. 2. 2017 žadatel doplnil další podklady, k jejichž doplnění byl vyzván přípisem stavebního úřadu ze dne 7. 9. 2016. Žadatel především doplnil dokumentaci skutečného provedení stavby „Zemědělská bioplynová stanice Heřmánkovice“, zpracovanou Ing. Markem Kadlecem a Ing. Petrem Vedrou a původní vyjádření a závazná stanoviska dotčených orgánů a vlastníků technické infrastruktury. K uvedenému pak žadatel přiložil další právní stanovisko advokátní kanceláře Frank Bold advokáti, s.r.o., týkající se souladu stavby s územním plánem.

Právní stanovisko rekapituluje jednotlivé regulativy územně plánovací dokumentace (Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje a Územního plánu Heřmánkovice) a konstatuje, že pro území, ve kterém se předmětná stavba nachází, stanoví regulativy pouze územní plán. Právní stanovisko poukazuje na to, že v rámci stavby bioplynové stanice mj. dochází ke skladování produktů živočišné výroby a k dalšímu využití těchto produktů, přičemž výstupním produktem je vedle bioplynu též zemědělské hnojivo. Právě výroba hnojiva by měla spadat pod pojem „drobná výroba produktů přímo použitelných v zemědělství“, kteréžto využití daného území je přípustné z hlediska územního plánu. Dále právní stanovisko uvádí, že stavba obsahuje technickou infrastrukturu ve smyslu dokumentu Ministerstva pro místní rozvoj „Stavby a zařízení pro výrobu energie z vybraných obnovitelných zdrojů – metodický pokyn k jejich umisťování“, což rovněž odpovídá přípustnému využití dané plochy dle územního plánu. Výrobna elektřiny a na ni navazující rozvody, přípojky a komunikace jsou dle závěrů právního stanoviska související technickou infrastrukturou, neboť funkčně neoddělitelně souvisí se zemědělskými objekty, které jsou určeny ke skladování zemědělských produktů a k jejich dalšímu využití.

Právní stanovisko pak upozorňuje, že definice pojmu zemědělské stavby uvedená v § 3 písm. f) vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o technických požadavcích na stavby“), se nemusí na výklad pojmů územního plánu uplatnit, neboť se jedná o definici toliko pojmů stanovených v této vyhlášce. V této souvislosti však právní stanovisko zároveň upozorňuje, že i podle vyhlášky o technických požadavcích na stavby se za stavby pro zemědělství považují „stavby pro skladování chlévské mrvy, hnoje, kejdy, močůvky a hnojůvky, stavby pro skladování tekutých odpadů a stavba pro konzervaci a skladování siláže a silážních šťáv“, z čehož tedy vyplývá, že zemědělskými stavbami ve smyslu vyhlášky o technických požadavcích na stavby jsou též doprovodné stavby, v nichž se vedlejší produkty zemědělství, jakým je hnůj, skladují. Skutečnost, že v případě bioplynové stanice dochází ještě nad rámec obyčejného skladování těchto produktů zemědělské výroby

k jejich ekologické likvidaci, nemůže jít k tíži posouzení souladu stavby s daným územním plánem.
Dále právní stanovisko odkazuje na dokument „Stavby a zařízení pro výrobu energie z vybraných obnovitelných zdrojů – metodický pokyn k jejich umisťování“ vydaný Ministerstvem pro místní rozvoj, v němž se uvádí, že vhodným územím pro umístění bioplynových stanic jsou právě areály zemědělských zařízení. Rovněž právní stanovisko upozorňuje na publikaci Ministerstva životního prostředí „Obnovitelné zdroje energie – Povolovací proces“, z níž vyplývá, že umisťování bioplynových stanic do nezastavěného území, a navíc do velké vzdálenosti od obytných zón se jeví jako iracionální, neboť zpravidla znamenají zábor zemědělské půdy a nutnost vybudovat pouze pro tento účel zcela novou infrastrukturu, pročež se jako vhodné umístění jeví zejména v průmyslových areálech. Konečně odkazuje právní stanovisko též na dokument Ústavu územního rozvoje „Principy a pravidla územního plánování – Kapitola C – Funkční složky C. 1 Výroba, těžba a skladování“, ze kterého vyplývá, že pro stavbu bioplynových stanic je možné využít především nevyužívaných zemědělských areálů.
Z uvedených metodik tedy dle právního stanoviska vyplývá, že umístění projednávané stavby je účelným využitím území zemědělského areálu. Právní stanovisko pak též reaguje na interní sdělení úřadu územního plánování ze dne 25. 4. 2012, resp. se zaobírá souladností projednávané stavby se zásadami urbanistické koncepce popsané v územním plánu, přičemž dospívá k závěru, že stavba je i v tomto ohledu s územním plánem souladná, protože vytváří podmínky pro podporu rozvoje služeb a podnikání.
Právní stanovisko pak též uvádí argumentaci k možnému umístění stavby v souladu s podmíněně přípustným využitím území dle územního plánu (umístění stavebních záměrů je podmíněno v tomto území toliko povinností nepřekračovat hygienické limity hluku). Dle závěrů právního stanoviska je zřejmé, že předmětná stavba bioplynové stanice nepřekračuje hygienické limity hluku; k tomuto závěru právní stanovisko dospívá především s odkazem na sdělení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 14. 5. 2012, čj. 6936/ZP/2012-Čr, k oznámení podlimitního záměru ve smyslu § 6 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“). Podle uvedeného sdělení předmětná stavba vůbec nepodléhá zjišťovacímu řízení dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, neboť (i s přihlédnutím k hlukové a rozptylové studii) u této stavby nelze předpokládat významné vlivy na životní prostředí a obyvatelstvo. Právní stanovisko v tomto ohledu poukazuje na závěry hlukové studie, že daná stavba bude spolehlivě v souladu s hygienickými limity pro chráněný venkovní prostor stavby v denní i noční době.
Rovněž právní stanovisko poukazuje na vydaný kolaudační souhlas stavebního úřadu ze dne 25. 7. 2014, čj. PDMUBR 21994/2014, ve kterém se uvádí, že se jedná o stavbu bioplynové stanice zemědělského typu, v níž se nepoužívají vedlejší živočišné produkty či odpady, pročež nevznikají žádné další pachové látky.
Právní stanovisko dále upozorňuje na to, že dle § 2 odst. 4 správního řádu jsou správní orgány povinny rozhodovat tak, aby ve skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Tento princip legitimního očekávání má být uplatněn i v tomto případě, protože o souladu stavby s územním plánem již rozhodl stavební úřad, když uzavřel veřejnoprávní smlouvy umisťující stavbu a povolující její výstavbu; fakt, že tyto smlouvy byly kvůli nesprávně stanovenému okruhu účastníků řízení (resp. osob, které by byly účastníky řízení, kdyby byla stavba povolována v rámci „běžných“ povolovacích procesů) následně krajským úřadem prohlášeny za neúčinné, na tento závěr nemá žádný vliv.
Žadatel se tedy prostřednictvím tohoto závěru právního stanoviska domáhá toho, aby v tomto řízení stavební úřad rozhodl o souladnosti stavby s územním plánem shodně jako při uzavírání veřejnoprávní smlouvy. Právní stanovisko v této souvislosti pak poukazuje na 3 případy

bioplynových stanic, které jsou rovněž umístěny v plochách pro zemědělské areály či zemědělskou výrobu (Bioplynová stanice Valečov, Bioplynová stanice Ekoenergie Výškov a Bioplynová stanice Rovensko). Je tedy dle závěrů právního stanoviska běžnou praxí, že stavební úřady povolují umístění bioplynových stanic v zemědělských areálech a v plochách pro zemědělskou výrobu.

K souladu dodatečně povolované stavby s úkoly a cíli územního plánování pak právní stanovisko uvádí, že tato je v souladu s § 18 odst. 1 stavebního zákona, protože výroba energie a tepla z lokálně dostupných obnovitelných zdrojů představuje pozitivní řešení ve vztahu k hospodářskému rozvoji daného území a zprostředkovaně i pro životní prostředí v podobě ekologické výroby elektřiny a tepla. Záměr má být rovněž souladný s § 18 odst. 2 stavebního zákona, protože efektivní a ekonomicky výhodné využití někdejšího zemědělského objektu představuje účelné využití území s cílem hospodářského rozvoje. Stavba má pak být rovněž souladná s § 18 odst. 4 stavebního zákona, protože v blízkosti nejsou žádné zvlášť významné urbanistické či architektonické hodnoty, které by byly stavbou ohroženy, a naopak povolením stavby dojde k hospodářskému využití již zastavěného území.

Na konec pak právní stanovisko uvádí, že stavba je rovněž souladná s úkoly územního plánování podle § 19 stavebního zákona, zejména pak s úkoly dle odst. 1 písm. e) a o) stavebního zákona, jelikož je umístěna s ohledem na stávající zemědělských charakter dotčeného území, a zároveň je stavbou naplněn požadavek na uplatňování poznatků z oboru ekologie, jelikož se jedná o ekologické zpracování produktů zemědělství a jejich využití na výrobu energie a tepla.

Dne 29. 5. 2017 doplnil žadatel stavebnímu úřadu svou novou dokumentaci skutečného provedení stavby z ledna roku 2017, zpracovanou Ing. Markem Kadlecem a Ing. Janem Staňkem (z. č. 10171). K této dokumentaci pak žadatel přiložil též plán kontrolních prohlídek stavby k dokumentaci stavby a nová závazná stanoviska dotčených orgánů a vyjádření vlastníků technické infrastruktury. Dne 30. 5. 2017 předložil žadatel stavebnímu úřadu požárně bezpečnostní řešení (zpracované Ing. Lukášem Hejným) a další podklady (odborný posudek č. 106/2013 podle ustanovení § 11 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně o ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, Závěrečnou zprávu inženýrsko-geologického průzkumu pro výstavbu bioplynové stanice v Heřmánkovicích, vypracovanou RNDr. Martinem Rinnem, Expertní posouzení bioplynové stanice – požární zajištění BPS Heřmánkovice, zpracovatel Ing. Lukáš Hejný).

Dne 5. 6. 2017 úřad územního plánování zaslal žadateli své sdělení k dokumentaci předložené stavebnímu úřadu ke správnímu řízení o dodatečném povolení stavby výrobny elektřiny nazvané „Zemědělská bioplynová stanice v Heřmánkovicích“ z téhož dne, sp. zn. MUBR10942/2017/ST/ÚP/DK. V tomto sdělení úřad územního plánování konstatuje, že žadatelem doložená dokumentace je vypracována jako dokumentace pro společné územní rozhodnutí a stavební povolení, přičemž však takové řízení neprobíhá. Dále sdělení uvádí, že dokumentace neobsahuje důkazy o tom, že dodatečně povolovaná stavba je v souladu s územně plánovací dokumentací. Úřad územního plánování též konstatoval v rámci popisu stavby, že se jedná o samostatnou výrobnu elektřiny, jejímž finálním produktem je elektřina. Dále úřad územního plánování uvádí, že vjezd do areálu žadatele je podle dokumentace veden ze soukromých pozemků a neveřejných zpevněných ploch, pročež nelze konstatovat, že je zajištěno dopravní napojení areálu na kapacitně vyhovující veřejně přístupnou komunikaci. Rovněž úřad územního plánování upozorňuje, že v dokumentaci není vymezen stavební pozemek ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. K obsahu dokumentace pak úřad územního plánování sděluje, že souladnosti stavby s územním plánem je v dokumentaci věnováno jen málo prostoru (konkrétně 3 věty, které nic neprokazují).

Dne 7. 6. 2017 zaslal stavební úřad žadateli sdělení z téhož dne čj. PDMUBR 16604/2017, ve kterém žadateli sděluje, že probíhá řízení o případné systémové podjatosti orgánu města Broumov, resp. podjatosti starosty města, pročež stavební úřad není oprávněn ve věci

meritorně rozhodnout. Zároveň stavební úřad dodává, že jakmile bude pravomocně vyřešena případná podjatost úředních osob a starosty města Broumov (viz výše), bude v řízení potřeba postavit najisto, že dodatečně povolovaná stavba je toutéž stavbou, která byla povolena neúčinnými veřejnoprávními smlouvami a pro kterou byl vydán kolaudační souhlas. Dále stavební úřad uvádí, že bude rovněž nutné určit, zda je stavba skutečně spjata se stávajícím zemědělským areálem a do jaké míry tedy představuje přínos pro využívané území. Rovněž stavební úřad uvádí, že bude potřebné zjistit, zda stavba vyrábí elektrickou energii a teplo pro zemědělský areál, a dále zda je právně zajištěno dopravní napojení stavby na veřejně přístupnou komunikaci a zda je stavba v souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování.

Dne 8. 6. 2017 podali účastníci řízení Irena Janáková, Ing. Stanislav Chýlek a Martin Skalák (společně zastoupení JUDr. Jiřím Králíkem, advokátem) návrh na zastavení řízení o vydání dodatečného povolení stavby a zároveň návrh na zastavení provozní činnosti Bioplynové stanice Heřmánkovice. V návrhu účastníci řízení uvedli, že žadatel ve stavebním úřadem stanovené lhůtě pro doplnění žádosti veškeré podklady nedoplnil, pročež je namístě zastavit řízení o dodatečném povolení stavby postupem podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Dne 19. 7. 2019 bylo stavebnímu úřadu doručeno vyjádření žadatele týkající se sdělení úřadu územního plánování a sdělení stavebního úřadu. V první řadě poukazuje žadatel na to, že úřad územního plánování není nadán pravomocí vyjadřovat se k probíhajícímu řízení či hodnotit projektovou dokumentaci, neboť k tomu je oprávněn pouze stavební úřad. Žadatel proto považuje sdělení úřadu územního plánování za nicotné a nemá se k němu přihlížet, rovněž proto, že úřad územního plánování není v dané věci ani dotčeným orgánem.

K obsahu sdělení úřadu územního plánování se žadatel nicméně rovněž vyjadřuje. Stupeň a typ předložené dokumentace (pro společné územní rozhodnutí a stavební povolení) odpovídá požadavku stavebního úřadu obsaženému ve výzvě ze dne 7. 9. 2016, kterému chtěl žadatel vyhovět navzdory tomu, že nesouhlasí s nutností předložení nové dokumentace a podle jeho názoru mělo být dodatečné povolování proběhnout s dokumentací, která byla stavebnímu úřadu předložena při povolování stavby na základě veřejnoprávních smluv, které byly následně prohlášeny krajským úřadem za neúčinné. Celkově vzato žadatel předložil dokumentaci v souladu s výzvou stavebního úřadu a nad rámec svých zákonných povinností, takže nemohl pochybit.

Ohledně požadavku úřadu územního plánování týkajícího se povinnosti žadatele prokázat souladnost stavby s územně plánovací dokumentací a se stavebním zákonem žadatel uvádí, že je nutné zohlednit, že v jeho případě nedošlo k výstavbě bez povolení, ale k tomu, že stavbu realizoval na základě uzavřených veřejnoprávních smluv, které byly rozhodnutím krajského úřadu zn. 31841/UP/2015/SV ze dne 22. 1. 2016 deklarovány jako neúčinné, navíc až po dokončení stavby. Žadatel uvádí, že jeho situaci by lépe odpovídal postup dle § 129 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, tedy tzv. opakované stavební řízení. S ohledem na tento závěr žadatel konstatuje, že jej netíží důkazní břemeno jako v řízení o dodatečném povolení stavby, jak uváděl úřad územního plánování, nicméně i přesto trvá na tom, že stavebnímu úřadu předložil důkazy prokazující vše, co po něm stavební úřad požadoval prokázat (poukazuje přitom na fakt, že veškeré informace, které stavební úřad požadoval od žadatele doplnit, jistě nemusejí být obsaženy v projektové dokumentaci, jejíž obsah je stanoven vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů).

Žadatel se dále vyjádřil též k závěru úřadu územního plánování, že finálním produktem stavby je elektřina a označil tento závěr za nepřesný a nesprávný. Uvedl, že produktem stavby je elektrická energie, tepelná energie a digestát (tedy hnojivo), přičemž veškeré tyto produkty hrají důležitou roli a nelze některé z nich bez dalšího přehlížet. Rovněž hodnocení stavby jako „samostatné výrobny elektřiny“ není dle žadatele přesné a správné, neboť celek bioplynové stanice obsahuje několik částí, které vzájemně neoddělitelně funkčně souvisejí, přičemž platí, že

se nejedná o stanici, kde by docházelo jen ke spalování plynu a vyrábění elektrické energie, ale dochází zde především ke skladování a zpracovávání produktů zemědělské výroby, čímž dochází k tvorbě bioplynu, jenž je následně spalován za účelem výroby energií (elektrické a tepelné), a ke tvorbě digestátu, který je ekologickým hnojivem pro další zemědělskou výrobu. Jedná se tedy o zemědělskou stavbu či zařízení pro zemědělskou výrobu/zemědělské služby.
Žadatel se vyjadřoval též k pochybnostem úřadu územního plánování ohledně dostatečnosti dopravního napojení, byť uvádí, že ty nejsou relevantní, neboť soukromoprávní tituly zajišťující dopravní napojení nemají být v řízení dle § 129 stavebního zákona zkoumány. Žadatel uvedl, že napojení bylo dostatečně popsáno v průvodní technické zprávě, nicméně nechal ještě doplnit tuto zprávu a výkres situace širších vztahů C01, který přiložil ke svému vyjádření, aby vyhověl všem požadavkům.
K námitce úřadu územního plánování ohledně nevymezení stavebního pozemku pak žadatel uvedl, že vymezení stavebního pozemku v daném případě není třeba, nicméně z důvodu jistoty doplnil katastrální situační výkresy C04.1 a C04.2, které přiložil ke svému vyjádření, aby byly dotčené pozemky jednoznačně vymezeny.
K prokázání souladu stavby s územním plánem se pak žadatel rovněž obsáhle vyjádřil, přičemž především poukázal na to, že z jím předložených podkladů jednoznačně vyplývá, kde se daná stavba nachází, a rovněž zdůraznil, že předložil stavebnímu úřadu i množství dalších podkladů (mj. právní stanovisko advokátní kanceláře Frank Bold advokáti, s.r.o.), ze kterých vyplývá, že stavba je v souladu s územně plánovací dokumentací i cíli a úkoly územního plánování.
Dále žadatel uvedl, že předložil-li jako důkaz o souladu stavby s územním plánem též územně plánovací informaci stavebního úřadu ze dne 27. 4. 2012, jedná se o relevantní důkaz, ačkoli to úřad územního plánování zpochybnil. Podle názoru žadatele může být i tato listina využita jako listinný důkaz a její obsah navíc vypovídá o souladnosti stavby s územně plánovací dokumentací, kterou sám úřad územního plánování touto listinou potvrdil, když v ní konstatoval, že stavbu lze umístit na daném území, pokud budou splněny veskrze formální požadavky vztahující se k umisťování každé stavby (prokázání vlastnických práv k pozemkům, doložení všech potřebných stanovisek a vyjádření veřejné správy a vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury, stanoviska k EIA apod.). Žadatel rovněž uvedl, že pokud nyní úřad územního plánování zastává jiný závěr ohledně souladnosti stavby s územním plánem, aniž by se jakkoli změnily okolnosti, jedná v rozporu se zásadami činnosti správních orgánů, především pak v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu.
Ke sdělení stavebního úřadu ze dne 7. 6. 2017 žadatel ve svém vyjádření zopakoval, že tento úřad vychází z nesprávné premisy, že žadatele tíží důkazní povinnosti dle § 129 odst. 3 stavebního zákona, když by však stavební úřad měl postupovat spíše podle § 129 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 129 odst. 5 stavebního zákona. Žadatel zdůraznil, že posoudit soulad předmětné stavby s právními předpisy a územně plánovací dokumentací musí dle předložených údajů stejně stavební úřad, neboť on je správním orgánem dané normy aplikujícím. Žadatel dále uvedl, že poskytl stavebnímu úřadu veškeré relevantní údaje a též doložil veškeré podklady, které požadoval stavební úřad doplnit. Upozornil též stavební úřad na povinnost provést ohledání na místě za účelem ověření, zda provedení stavby odpovídá dokumentaci, zda je užívána v souladu s dokumentací apod.
Žadatel pak uvedl, že stavební úřad se ve své výzvě inspiroval závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2014, čj. 5 As 161/2012-36, přitom však tento rozsudek vychází ze zcela odlišných skutkových okolností, než které jsou dány v projednávané věci (v dané věci bylo povinností žadatele o dodatečné povolení prokázat, že se skutečně jedná o stavbu, kterou bylo možné realizovat v nezastavěném území, neboť stavba mohla být užívána i k účelu neslučitelnému s umístěním stavby, a dále, že užívání stavby pozitivně převáží veřejný zájem na ochraně nezastavěného území). Žadatel pak odkazuje též na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2006, čj. 5 As 23/2006-179. K oběma rozsudkům souhrnně

žadatel konstatuje, že nyní posuzovaná stavba je materiálně „zemědělskou bioplynovou stanicí“ a není tedy nutné prokazovat, že se skutečně jedná o stavbu dle dokumentace, protože k jinému účelu ani nemůže být využívána, a dále, že předmětná stavba je umístěna v zastavěném území, tedy v území, které není zvláštně chráněno proti zastavění. Žadatel uvádí, že z obou rozsudků vyplývá, že většina ze stavebním úřadem nastolených otázek naopak v řízení o dodatečném povolení stavby nemůže být zkoumána, neboť toto řízení je stále řízením o vydání stavebního povolení (byť dodatečného).

Při zohlednění výše uvedeného žadatel podává vyjádření k jednotlivým požadavkům stavebního úřadu. Uvádí, že není namístě zkoumat, zda je nyní realizovaná stavba souladná s dokumentací vydanou pro uzavření veřejnoprávních smluv následně prohlášených krajským úřadem za neúčinné. K tomu dodává, že není pochyb o tom, že daná stavba byla vždy zamýšlena jako zemědělská bioplynová stanice a má být posouzena z hlediska jejího souladu se stávající zákonnou a podzákonnou úpravou týkající se povolování staveb. Dále dodává, že není namístě ani zkoumat, do jaké míry je stavba přínosem pro současně využívané území, resp. životní prostředí apod. či jaké jsou skutečné potřeby stavby na její provoz, odkud, kudy a kolik se do ní dováží „paliva“ atd. Zkoumání těchto otázek totiž dle žadatele nemůže mít vliv na to, zda bude stavba povolena nebo nikoli. Zároveň však pro naprostou jistotu žadatel doložil stávající provozní řád bioplynové stanice.

Dále žadatel upozornil, že není v probíhajícím řízení přípustné ani zjišťování toho, jakým způsobem se nakládá s elektřinou a tepelnou energií vyráběnou v bioplynové stanici, neboť ani tyto okolnosti nemohou mít žádný vliv na povolení stavby. Za irelevantní označuje žadatel též okolnost, zda je právně zajištěno dopravní napojení stavby na veřejně přístupnou komunikaci, neboť soukromoprávní tituly opravňující stavebníka k přístupu ke stavbě nemohou být v řízení o dodatečném povolení stavby přezkoumávány. Zároveň však žadatel konstatuje, že zajistí zapsání věcných břemen do katastru nemovitostí.

Na závěr žadatel reaguje též na požadavek stavebního úřadu ohledně postavení najisto, že předmětná stavba je v souladu s územně plánovací dokumentací a dalšími souvisejícími požadavky zákona. Uvádí, že toto je jediná relevantní otázka, kterou stavební úřad ve svém sdělení vznesl, a dále, že žadatel unesl své důkazní břemeno a doložil soulad stavby s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území atd. V tomto kontextu se odvolává především na právní stanovisko advokátní kanceláře a další doklady i vyjádření, která již v řízení předložil.

Dne 28. 7. 2017 podal žadatel stavebnímu úřadu ještě další vyjádření, tentokrát k návrhu na zastavení řízení ze dne 8. 6. 2017. Žadatel k podanému návrhu uvádí, že se nezakládá na pravdě tvrzení, že nebylo včas doloženo vše, co stavební úřad po žadateli požadoval k doplnění žádosti. Podle názoru žadatele již ve stanovené lhůtě pro doplnění stavební úřad měl k dispozici všechny informace a podklady potřebné k tomu, aby stavební úřad o dodatečném povolení stavby rozhodl. Kromě toho žadatel uvedl, že řízení o dodatečném povolení stavby v zásadě není možné zastavit, protože stavební úřad je vždy povinen meritorně rozhodnout dle § 129 odst. 3 stavebního zákona. Žadatel upozornil, že v dalším pokračování v řízení (ale rovněž v případném zastavení řízení) brání též doposud meritorně nerozhodnutá námitka podjatosti podaná právě podateli žádosti o zastavení řízení, přičemž upozorňuje, že do vyřešení námitky podjatosti není možné v řízení meritorně či procesně ukončujícím způsobem rozhodnout, protože by se nejednalo o úkon, který ve smyslu § 14 odst. 3 správního řádu nesnese odkladu.

K obsahu žádosti o zastavení řízení žadatel dále uvedl, že považuje za naprosto nepřiléhavé domáhat se zastavení provozu bioplynové stanice. Upozorňuje též, že případ, na který v návrhu jeho podatelé poukazují, se vztahuje k odlišné skutkové i právní situaci, a navíc dané rozhodnutí nikdy nenabylo právní moci. Doplňuje, že odmítá zcela obecné a ničím nepodložené tvrzení o negativním vlivu provozu bioplynové stanice na životní prostředí a poukazuje na to, že pro stavbu byl vydán kolaudační souhlas, který je stále v platnosti, a podle nějž je stavba užívána.

Rovněž poukazuje na to, že provozní řád stanice byl schválen k tomu příslušným správním orgánem a obecně nic nenasvědčuje tomu, že by měl být provoz stavby nelegální v jakékoli rovině. Celkově neshledává žadatel žádný důvod pro zastavení činnosti, protože stavba je provozována na základě platných oprávnění a v souladu s rozhodnutími příslušných správních orgánů.

Dne 9. 8. 2017 byla podána na krajský úřad zdejším stavebním úřadem žádost o metodickou pomoc nadřízeného správního orgánu, kde mu bylo dne 21. 8. 2017 zasláno sdělení, kde byl (na základě právního názoru Krajského soudu v Hradci Králové uvedeného v rozsudku ze dne 30. 5. 2017, čj. 30 A 74/2016-67) potvrzen postup dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, resp. § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona.

Dále byl stavebním úřadem dne 27. 12. 2018 zaslán krajskému úřadu podnět správního orgánu k převzetí řízení, kde krajský úřad dne 28. 1. 2019 shledal, že podnět je nedůvodný a věcně i místně příslušným stavebním úřadem k dokončení předmětných řízení zůstává Městský úřad Broumov, odbor stavebního úřadu a územního plánování, jak je výše uvedeno.

Dne 21. 2. 2019 stavební úřad požádal krajský úřad o metodickou pomoc nadřízeného správního orgánu z hlediska územního plánování, kde obdržel dne 4. 3. 2019 sdělení k vedenému řízení (k tomu viz dále).

Dne 26. 4. 2018 podala obec Heřmánkovice vyjádření k dokumentaci skutečného provedení stavby. Obec v první řadě uvádí, že na stavbu je nutné hledět jako na stavbu nepovolenou, neboť takto na ni pohlíží i krajský soud při svém rozhodování o neúčinnosti veřejnoprávních smluv, na jejichž základě byla stavba realizována. Dále obec uvádí, že nebylo ze strany projektanta dostatečně rozvedeno, v čem spočívá prospěšnost stavby pro její okolí a zpochybňuje dopad stavby týkající se koncentrace pachových částic – obec uvádí, že pach ze stavby jednoznačně obtěžuje okolí více, než nakolik dříve obtěžoval uskladněný hnůj, tím spíše tehdy, byl-li hnůj při velké zemědělské produkci skladován přímo na poli, mimo zemědělský areál. Obec rovněž konstatuje, že bez prokázání skutečné prospěšnosti stavby musí být tato vnímána toliko jako výrobna elektřiny. Upozorňuje též na použití těžké techniky, která mění povrch půdy.

Obec dále předkládá rozsáhlé vyjádření k souladu stavby s územním plánem, přičemž uvádí, že se nejedná o stavbu pro zemědělskou výrobu, přestože pojem zemědělská výroba je naprosto jednoznačný a nelze pod něj podřadit výrobnu elektřiny. Obec dále brojí proti tomu, aby byl soulad stavby s územním plánem dokládán též souhlasem obecního zastupitelstva, neboť se jedná o tvrzení zavádějící. Souhlas se stavbou neměl nikdy získat podobu usnesení zastupitelstva a byl deklarován toliko podpisem tehdejší starostky pro účely uzavření veřejnoprávních smluv, které byly následně prohlášeny za neúčinné krajským úřadem. Obec uvádí, že zásobování stavby z širokého okolí má neblahý vliv na dopravní infrastrukturu v obci, neboť došlo k podstatnému navýšení provozu na místních komunikacích, přičemž je ohrožována bezpečnost silničního provozu a je zasahováno do majetku obyvatel města poškozováním staveb podél hlavní silnice v obci. Celkově vzato považuje obec stavbu za nepotřebnou a obtěžující.

Stavební úřad se na žadatele obrátil s výzvou k upřesnění podání vedenou stavebním úřadem pod sp. zn.: MUBR 23123/2016 ST,ÚP/SD (čj.: PDMUBR 36138/2018) ze dne 21. 11. 2018 (učiněnou tehdy oprávněnou úřední osobou Ing. Dušanem Šedkem), ve které byl žadatel vyzván, aby ve lhůtě do 30 dní ode dne obdržení výzvy uvedla najisto:

1. zda rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 5. 2017, čj. 30 A 74/2016-67, kterým byla stavebníkova správní žaloba proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj České republiky ze dne 26. 5. 2016, čj. MMR-10660/2016-83/606, kterým došlo k zamítnutí stavebníkova odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 22. 1. 2016, čj. 31841/UP/2015/Sv a k potvrzení tohoto rozhodnutí, kterým bylo deklarováno, že právo umístit stavbu BPS na základě veřejnoprávní smlouvy ze dne 19. 7.

2013, resp. právo provést stavbu BPS podle veřejnoprávní smlouvy ze dne 19. 7. 2013 nevzniklo z důvodů neúčinnosti těchto veřejnoprávních smluv, zamítnuta, napadl kasační stížností a zda byl její součástí návrh na přiznání odkladného účinku; pokud byla tato kasační stížnost stavebníkem podána, stavební úřad pro ten případ vyzval stavebníka k jejímu předložení a pokud o ní již Nejvyšší správní soud rozhodl, potom výzva směřovala rovněž směrem k doložení příslušného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu,

2. jaká je průměrná roční bilance vyrobené elektrické energie a jaká tomu odpovídá průměrná roční spotřeba – průměrné množství spotřebované biomasy/hmoty za rok v tunách,
3. zda užívá/provozuje stavbu bioplynové stanice tak, jak bylo původně navrhováno/zamýšleno, tedy tak, že biomasa/hmota, která je „palivem“ pro provoz zájmové stavby, je do zájmové stavby navážena tak, že převážné množství této hmoty je sváženo po cestách vybudovaných po kopcích, ne po hlavní komunikaci/silnici, tedy jaký podíl dovážené biomasy/hmoty je z místních zdrojů – výnosy z vlastní zemědělské činnosti – hmota z vlastních či pronajatých luk a polí v blízkém okolí či hmota původem z vlastního živočišného hospodářství – a jaký podíl dovážené biomasy/hmoty je z cizích zdrojů – dovoz biomasy z cizích zdrojů včetně zdrojů nezemědělských; pokud jsou nezemědělské zdroje využívány, tak jaký tvoří podíl dovážené biomasy/hmoty.

Na tuto výzvu žadatel reagoval dne 14. 12. 2018, kdy stavebnímu úřadu zaslal vyjádření, ve kterém opakovaně konstatoval, že stavební úřad požaduje informace, které ke svému rozhodnutí nepotřebuje. V tomto žadatel odkázal na svá předchozí vyjádření ve věci, zejména na vyjádření ke sdělení stavebního úřadu sp. zn. MUBR10942/2017/ST/ÚP/DK, ze dne 5. 6. 2017, a zároveň ke sdělení stavebního úřadu sp. zn.: MUBR 23123/2016 ST,ÚP/SD (čj.: PDMUBR 16604/2017), ze dne 7. 6. 2017. Nicméně žadatel se rozhodl pro urychlení celého procesu výzvě vyhovět, a tedy sdělil:

1. Kasační stížnost byla podána dne 10. 7. 2017 a rozhodnutí o ní nebylo do dne vyhotovení tohoto vyjádření spol. EURO – EKOSERVIS a.s. doručeno. Společnosti EURO – EKOSERVIS a.s. též není známo, že by o ní Nejvyšší správní soud do dne vyhotovení tohoto vyjádření rozhodl. Řízení o kasační stížnosti je vedeno u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 209/2017. O odkladný účinek žádáno nebylo, neboť u rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žaloba na zrušení pravomocného správního rozhodnutí, nemá tento návrh žádný smysl. K vyjádření žadatel přiložil text předmětné kasační stížnosti.
2. K druhému a třetímu bodu výzvy žadatel uvedl, že se nejedná o skutečnosti, které lze zjišťovat a zkoumat v řízení o povolení stavby. Žadatel tedy k druhému bodu tomu uvedl, že výroba el. energie, stejně jako provoz BPS celkově, je v souladu příslušnými veřejnoprávními oprávněními a v rozsahu jimi daném. K třetímu bodu žadatel zmínil, že reakce na tuto otázku je obsažena ve vyjádření žadatele ke sdělení stavebního úřadu sp. zn. MUBR10942/2017/ST/ÚP/DK, ze dne 5. 6.2017, a zároveň ke sdělení stavebního úřadu sp. zn.: MUBR 23123/2016ST,ÚP/SD (čj.: PDMUBR 16604/2017), ze dne 7. 6. 2017, na které tak žadatel odkázal.

Žadatel tak své vyjádření uzavřel tak, že splnil veškeré zákonem požadované náležitosti, resp. že došlo i ke splnění požadavků stavebního úřadu, jež jsou dle názoru žadatele nad rámec zákona, a došlo i k vyřešení námitek podjatosti, tak že vydání rozhodnutí o povolení předmětné stavby nic nebrání.

Žadatel upozornil na to, že pro podanou námitku podjatosti řízení trvá dlouhou dobu a nebylo učiněno ničeho ve věci samé. Z tohoto důvodu k tomu žadatel doplnil, že již po velmi dlouhou dobu setrvává žadatel v nejistotě ohledně toho, jaký bude osud stavby Bioplynové stanice v Heřmánkovicích, na jejíž výstavbu vynaložil desítky milionů korun českých, a to v dobré víře, že pro její výstavbu existují bezvadná veřejnoprávní oprávnění (účinné veřejnoprávní smlouvy). Skutečnost, že nemá jistotu, zda bude stavba Bioplynové stanice v Heřmánkovicích povolena, resp. skutečnost, že existuje riziko, že bude nucena stavbu Bioplynové stanice v Heřmánkovicích

odstranit, pak brání v dalších investicích a rozvoji podnikaní žadatele, zejména co se týče využití produkovaného tepla.
Dne 10. 12. 2018 bylo do správního spisu zařazeno stanovisko KVB advokátní kanceláře s.r.o. týkající se posouzení souladu stavby s územním plánem, jež nechalo vypracovat město Broumov. V tomto stanovisku je obsaženo konstatování, že daná bioplynová stanice je umístěna v zemědělském areálu – tedy v místě, kde je to v rámci obce Heřmánkovice nejlogičtější, přičemž by jen stěží bylo možné uvažovat, že by zemědělská bioplynová stanice měla být umístěna v jiné ploše než právě v ploše určené pro zemědělskou výrobu. Stavba tedy není umístěna zjevně neuváženě, ale naopak na to místo, které bylo k nakládání se zemědělskými produkty a odpady určeno. Stanovisko uvádí, že bioplynová stanice byla realizována na základě tehdy platného a účinného povolovacího opatření stavebního úřadu (tedy v alespoň presumované dobré víře stavebníka ve správnost a zákonnost daného veřejnoprávního aktu) a několik let funguje v souladu s po právu vydaným kolaudačním souhlasem a její umístění není zjevně nelogické či v jiném směru excesivní, pročež by na soulad stavby bioplynové stanice mělo být nahlíženo rovněž v perspektivě výkladu regulativu územního plánu, který nezasahuje do práv stavebníka.
Stavební úřad se dne 21. 2. 2019 obrátil na krajský úřad se žádostí o metodickou pomoc, která by se týkala výkladu územního plánu obce Heřmánkovice ve vztahu ke stavbě. Na tuto žádost krajský úřad reagoval sdělením ze dne 4. 3. 2019, vydaným pod čj. KUKHK-7689/UP/2018/Sv, ve kterém obecně uvedl, že soulad s územně plánovací dokumentací je obyčejně dán v případě, že záměr odpovídá hlavnímu využití nebo přípustnému využití, případně podmíněně přípustnému využití, jak je stanoveno územním plánem pro dotčenou plochu, a zároveň není uveden v nepřípustném využití, nebo, v případě koridoru, není vyloučen podmínkami pro využití koridoru, případně ho nevylučují požadavky, kritéria a podmínky pro rozhodování stanovené v zásadách územního rozvoje. Ke konkrétnímu případu stavby vyzdvihl, že jsou doloženy již výše v tomto odůvodnění zmíněné listiny, a to „Právní stanovisko k souladu stavby Bioplynové stanice Heřmánkovice s územním plánem“ – vypracováno dne 7. 11. 2016 Frank Bold advokáti, s.r.o. a „Stanovisko k souladnosti BPS Heřmánkovice s územním plánem a právům k podpisu rozhodnutí stavebního úřadu“ – vypracováno dne 6. 12. 2018 KVB advokátní kanceláří s.r.o. K tomu krajský úřad po svém zjištění uzavřel, že v těchto listinách jsou uvedeny okruhy otázek, které je povinen stavební úřad vyhodnotit, resp. shrnul, že v těchto listinách je nastíněn možný postup při hodnocení kritérií rozhodných pro závěr, zda je či není Bioplynová stanice Heřmánkovice v souladu s Územním plánem Heřmánkovice, který byl vydán formou opatření obecné povahy dne 7. 3. 2011, a nabyl účinnosti dne 23. 3. 2011.
Dne 24. 4. 2019 se stavební úřad obrátil na úřad územního plánování s žádostí o sdělení k souladnosti předmětné stavby s platnými a účinnými Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje. Na tuto žádost zareagoval úřad územního plánování vyjádřením ze dne 15. 5. 2019, čj. PDMUBR 14451/2019. Ve vyjádření úřad územního plánování uvedl, že stavba je v souladu se Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje.
Stavební úřad oznámil dne 1. 7. 2019 zahájení řízení o dodatečném povolení stavby veřejnou vyhláškou čj. PDMUBR 12601/2019, neboť se jedná o řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 144 správního řádu. Oznámení doručil všem známým účastníkům řízení a dále ve smyslu § 92 odst. 3 a § 110 odst. 7 stavebního zákona označil účastníky řízení prostřednictvím výčtu pozemků, které jsou povolovanou stavbou dotčeny. V rámci veřejné vyhlášky uvedl stavební úřad popis stavby vč. objemu vstupních surovin a výstupů. Dále veřejnou vyhláškou stavební úřad nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 15. 8. 2019, přičemž upozornil, že dotčené orgány a účastníci řízení mohou uplatnit svá závazná stanoviska, resp. námitky, popřípadě návrhy důkazů nejpozději při ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto. Ve veřejné vyhlášce stavební úřad uvedl též poučení účastníků řízení ve smyslu §

114 odst. 1, § 172 odst. 1 a § 173 odst. 1 stavebního zákona. Veřejná vyhláška byla na úřední desce stavebního úřadu ode dne 2. 7. 2019 do dne 18. 7. 2019.
Dne 15. 8. 2019 se konalo ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Při ústním jednání bylo probíráno množství témat, jednání trvalo dvě hodiny. Při ohledání na místě bylo zjištěno, že stavba je již zrealizována, a to v souladu s předloženou dokumentací. Způsob užívání stavby odpovídá vydanému kolaudačnímu souhlasu.
Po ohledání na místě obdržel stavební úřad ještě avizovaná vyjádření Správy silnic Královéhradeckého kraje (vyjádření čj. SSKHK/SS/13178/2019 ze dne 20. 8. 2019) a vyjádření Vodovody a kanalizace, a.s. (vyjádření zn. 19-04492 ze dne 20. 8. 2019).
Ve lhůtě pro vyjádření a při ohledání na místě se „přihlásily do řízení o dodatečném povolení stavby“ tyto osoby: Helena Papežová (bytem Heřmánkovice čp. 273, 549 84), Lukáš Lehotský a Jitka Lehotská (oba bytem Heřmánkovice 175, 549 84), Antonín Král a Jana Králová (oba bytem Heřmánkovice 100, 549 84), Petr Flídr a Květoslava Flídrová (oba bytem Heřmánkovice 209, 549 84), Vlasta Vlková (bytem Heřmánkovice 165, 549 84), Jan Ryba (bytem Heřmánkovice 276, 549 84), Jana Rybová (bytem Heřmánkovice 267, 549 84), Ondřej Papež a Veronika Papežová (oba bytem Heřmánkovice 42, 549 84), Josef Sádecký (bytem Heřmánkovice 276, 549 84), Ilona Doležalová (bytem Heřmánkovice 276, 549 84), Luděk Macháček (bytem Heřmánkovice 50, 549 84), Jiří Bek a Ilona Beková (oba bytem Heřmánkovice 50, 549 84), Blanka Macháčková (bytem Heřmánkovice 50, 549 84), Zdeněk Jirman (bytem Heřmánkovice 15, 549 84), Pavel Stečínský a Renata Stečínská (oba bytem Alšova 119, 550 01 Broumov), Ing. Stanislav Chýlek a RNDr. Vlasta Chýlková, CSc. (oba bytem Sezemická 467, 500 11 Hradec Králové), Marcel Vaněček (bytem Heřmánkovice 24, 549 84), Martin Skalák (bytem Mírová 1453, 516 01 Rychnov nad Kněžnou), Hana Skaláková (bytem Heřmánkovice 31, 549 84), Karel Gabriel (bytem Heřmánkovice 191, 549 84), Irena Gabrielová (bytem Heřmánkovice 191, 549 84), Luboš Šimek a Kateřina Šimková (oba bytem Heřmánkovice 208, 549 84), Zdeněk Chmurčiak a Eliška Chmurčiaková (oba bytem Dubická 1980, 470 01 Česká Lípa).
Vzhledem k tomu, že připomínky vznesli i občané, kteří dle dostupných údajů v katastru nemovitostí nejsou vlastníkem žádného pozemku nebo stavby v obci Heřmánkovice, ani se nepodařilo zjistit jiné věcné právo, věcné břemeno, není možné je považovat za účastníky daného řízení.
Tyto osoby nesplňovaly požadavky stanovené v § 85 a § 109 stavebního zákona, a proto nemohly být účastníky předmětného řízení a uplatňovat námitky. Jedná se o paní Papežovou Veroniku (bytem Heřmánkovice čp. 42, 549 84), pana Gabriela Karla (bytem Heřmánkovice čp. 191, 549 84), paní Macháčkovou Blanku (bytem Heřmánkovice čp. 50, 549 84), pana Rybu Jana (Heřmánkovice čp. 267, 549 84), paní Doležalovou Ilonu (bytem Heřmánkovice čp. 276, 549 84). Tyto osoby byly usneseními vyloučeny z předmětného řízení a tato usnesení nabyla právní moci.
Ve lhůtě pro podávání námitek byly stavebnímu úřadu doručeny námitky následujících účastníků řízení: obec Heřmánkovice (se sídlem obecního úřadu Heřmánkovice 215, PSČ: 549 84, v zastoupení Mgr. Lindou Havránkovou, advokátkou, se sídlem Dlouhá 101/13, 500 03 Hradec Králové), paní Renata Stečínská a Pavel Stečínský (bytem Alšova 119, 550 01 Broumov), Ing. Stanislav Chýlek a RNDr. Vlasta Chýlková, CSc. (bytem Sezemická 467, 500 11 Hradec Králové), pan Marcel Vaněček (bytem Heřmánkovice 24, 549 84), pan Martin Skalák (bytem Mírová 1453, 516 01 Rychnov na Kněžnou), paní Hana Skaláková, (bytem Heřmánkovice 31, 549 84), pan Ondřej Papež (bytem Heřmánkovice 42, 549 84), pan Antonín Král a Jana Králová (oba bytem Heřmánkovice 100, 549 84) a paní Helena Papežová (bytem Heřmánkovice 273, 549 84).
Dále byly do okruhu účastníků řízení zařazeni vlastníci sousedních nemovitostí, kteří se v průběhu řízení přihlásili a kteří by mohli být záměrem dotčeni: paní Irena Gabrielová (bytem Heřmánkovice čp. 191, 549 84), pan Josef Sádecký (bytem Heřmánkovice čp. 276, 549 84), Jiří a Ilona Bekovi (bytem Heřmánkovice čp. 50, 549 84), pan Luděk Macháček (bytem Heřmánkovice čp. 50, 549 84), pan Zdeněk Jirman (bytem Heřmánkovice čp. 15, 549 84), Luboš a Kateřina

Šimkovi (oba bytem Heřmánkovice čp. 208, 549 84), Petr a Květoslava Flídrovi (bytem Heřmánkovice čp. 209, 549 84), paní Vlasta Vlková (bytem Heřmánkovice čp. 165, 549 84), Lukáš a Jitka Lehotských (bytem Heřmánkovice čp. 175, 549 84), Zdeněk a Eliška Chmurčiakovi (bytem Dubická 1980, 470 01 Česká Lípa).
Námitky účastníků řízení jsou vypořádány níže v tomto rozhodnutí.
K námitkám obce Heřmánkovice byla přiložena anketa ke stavbě bioplynové stanice, resp. podpisový arch, na kterém bylo zapsáno celkem 66 jmen a podpisů osob, které stavbu označují za obtěžující. Rovněž bylo k námitkám doplněno stanovisko zpracované Mgr. Bc. Jindřichem Felcmanem a Ing. arch. Veronikou Šindlerovou, Ph.D., k posouzení souladu stavby Bioplynová stanice Heřmánkovice s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování ze srpna roku 2018.
Obec Heřmánkovice v námitkách uvádí, že žadatel o dodatečné povolení stavby je dle § 129 odst. 3 stavebního zákona povinen prokázat soulad stavby s územně plánovací dokumentací, což však v tomto případě žadatel neprokázal a ani prokázat nemůže, protože je stavba v rozporu s územně plánovací dokumentací. Obec upozorňuje, že je třeba vykládat územní plán jako celek, za použití jazykového, systematického a teleologického výkladu, přičemž v tomto případě lze vysledovat smysl a účel úpravy zvolené obcí. Dále uvádí, že stavba byla realizována v „ploše výroby a skladování – zemědělská výroba“, přičemž posouzením textové části platného územního plánu obce Heřmánkovice nelze dojít k závěru, že stavba je s územním plánem souladná.
Obec v tomto kontextu upozorňuje na to, že rozpor s územním plánem tvrdí samotná obec, která tento územní plán přijímala a rovněž úřad územního plánování, který byl pořizovatelem daného územního plánu, což je okolnost podstatná. Obec výslovně upozorňuje na interní sdělení úřadu územního plánování ze dne 25. 4. 2012, ve kterém je mj. uvedeno, že v územním plánu není navržena žádná plocha výroby pro samostatné zařízení obnovitelného zdroje energie s případným dovozem vstupní suroviny přes území obce, přičemž měl-li by investor o umístění takové výrobny zájem, bylo by třeba prověřit nové možnosti využití projednáním změny územního plánu, pravděpodobně včetně posouzení SEA. Obec uvádí, že vzhledem k tomu, že úřad územního plánování a obec jsou ve výkladu územního plánu jednotné a nelze tedy prokázat soulad dané stavby s územním plánem, který jak jeho pořizovatel, tak schvalovatel vylučují. K tomu obec upozorňuje, že rozhodování o schválení územně plánovací dokumentace spadá do ústavně chráněné samostatné působnosti obce, přičemž stát může do této působnosti zasáhnout pouze na ochranu zákona, a to způsobem stanoveným zákonem.
Obec dále zpochybňuje objektivitu právního stanoviska Frank Bold advokáti, s.r.o., týkající se souladu stavby s územně plánovací dokumentací, když tato advokátní kancelář, resp. její advokáti, jsou ze zákona povinni řídit se pokyny svého klienta, tedy žadatele o dodatečné povolení stavby. Rovněž zpochybňuje relevantnost stanoviska zpracovaného KVB advokátní kanceláří s.r.o., neboť rovněž advokáti této advokátní kanceláře byli povinni dostát pokynům svého klienta – města Broumov, které je zainteresováno na celé kauze, neboť se obává povinnosti nahradit žadateli náhradu škody v případě nutnosti stavbu odstranit. K uvedenému stanovisku nemá být dle obce vůbec přihlédnuto, neboť město Broumov není účastníkem řízení.
U obou uvedených právních stanovisek pak obec upozorňuje na to, že se nezabývají posouzením konkrétních parametrů stavby. Do komparace vůči oběma právním stanoviskům staví obec jí doložené posouzení situace vypracované Mgr. Bc. Jindřichem Felcmanem a Ing. arch. Veronikou Šindlerovou, Ph.D., kteří jsou nezávislými odborníky. Na obsah jejich posouzení se pak obec odvolává jako na obsah svých námitek.
V posouzení, které bylo k námitkám obce Heřmánkovice připojeno, se uvádí, že bylo zpracováno jako podklad pro vyjádření obce Heřmánkovice a že se zaměřuje toliko na věcné posouzení stavby z pohledu jejího souladu s platnou územně plánovací dokumentací, přičemž

ve vybraných částech se podrobněji vztahuje k argumentaci vtělené do právního stanoviska advokátní kanceláře Frank Bold advokáti, s.r.o.

Posouzení nejprve konstatuje, že stavba není v rozporu s platnými a účinnými Zásadami územního rozvoje Královéhradeckého kraje. Dále rekapituluje obsah Územního plánu obce Heřmánkovice vztahující se k území, na němž je realizována předmětná stavba. Posouzení konstatuje, že se v dané věci neuplatní obecná pravidla obsažená v kapitole „koncepce rozvoje území obce“ ani v části týkající se urbanistické koncepce či v části obsahující koncepci technické infrastruktury. Posouzení uvádí, že stavba může být považována za souladnou s územním plánem pouze za předpokladu, že by spadala do vymezeného přípustného využití plochy, tj. v případě, že by se jednalo o zemědělskou stavbu dle definice uvedené v textové části územního plánu („zemědělské stavby, tj. stavby pro chov hospodářských zvířat, skladování produktů živočišné výroby, přípravu a skladování krmiv a steliva, pěstování rostlin, skladování a posklizňovou úpravu produktů rostlinné výroby, skladování a přípravu prostředků výživy, přípravků na ochranu rostlin a rostlinných produktů a pro zemědělské služby“). Posouzení na tomto místě zpochybňuje závěry právního stanoviska Frank Bold advokáti, s.r.o., které konstatuje, že by stavby mohly spadat též pod přípustné vymezení vztahující se k související technické infrastruktuře.

Dále posouzení charakterizuje stavbu a uvádí, že dle dokumentace stavba integruje dvě funkce: zpracování zemědělských odpadů a cíleně pěstovaných plodin a produkci elektrické a tepelné energie a digestátu. Posouzení pak uvádí, že výkon kogeneračních jednotek a s nimi související množství vstupních surovin je pro posouzení přípustnosti stavby v plochách pro zemědělství důležité.

Posouzení definuje zemědělskou výrobu, přičemž uvádí, že se jedná o tzv. prvovýrobu, tedy získávání produktů a surovin z přírody a obdělávání půdy, a do kategorie zemědělské výroby nelze donekonečna vtahovat vše, co využívá produkty vzešlé z chovu hospodářských zvířat nebo z pěstování zemědělských rostlin. Dále uvádí, že prvovýroba je ohraničena sekundárním ekonomickým sektorem, kterým je průmysl. Pro příklad uvedeného principu předkládá posouzení rozdíl mezi chovem dojnic a potravinářským průmyslem. Do prvního sektoru jistě patří stavby pro ustájení dojnic, dojírna a prostory pro krátkodobé uskladnění mléka, nikoli však již mlékárny či sýrárny průmyslově mléko zpracovávající. Takové stavby se již zpravidla neumisťují do ploch pro zemědělskou výrobu, ale do ploch pro výrobu průmyslovou (stejně jako výrobny bot, pekárny, konzervárny, textilky zpracovávající vypěstovanou bavlnu či len apod.). Ačkoliv se v těchto stavbách zpracovávají zemědělské produkty, nelze již hovořit o zemědělské výrobě.

Jako druhotnou výrobu, tj. výrobu spadající do sekundárního ekonomického sektoru, je třeba podle posouzení hodnotit i energetické zpracování zemědělských produktů. Jako argument ad absurdum posouzení uvádí, že by rovněž nebylo možné umístit jadernou elektrárnu do plochy těžby uranu.

Dále posouzení odkazuje na definici staveb pro zemědělství uvedenou ve vyhlášce o technických požadavcích na stavby, do které stavba nespadá a nemůže tedy spadat ani do přípustného využití dané plochy určené pro stavby zemědělské výroby. Stavba slouží dle posouzení ke specifickému zpracování surovin vzešlých ze zemědělské výroby, nikoli k jejich skladování, pročež je třeba stavbu hodnotit jako spadající do sekundárního (výrobního, průmyslového) ekonomického sektoru, nikoli do zemědělské výroby a staveb pro ni.

Posouzení se zabývá též kapacitou stavby, resp. jejím výkonem a objemem zdrojů pro její fungování. Při extenzivním výkladu regulativů územního plánu by dle posouzení bylo možné dospět k závěru, že stavba je přípustná, neboť slouží ke zpracování odpadů ze zemědělské výroby provozované v této ploše, a tedy úzce se zemědělskou výrobou souvisí. Posouzení však konstatuje, že k takovému závěru nelze dospět v situaci, kdy je až 75 % vstupních surovin dováženo a nepochází tedy z dané plochy a jejího využívání pro zemědělskou výrobu. Posouzení

tak dochází k závěru, že stavby slouží čistě průmyslovému zpracování dovážených produktů na energie, pročež je nelze hodnotit jako stavby pro zemědělství.
Dále posouzení uvádí negativní dopady stavby na území obce. Posouzení uvádí, že nesoulad s územním plánem se negativně odráží i v neudržitelných jevech, které stavba v území vyvolává, především v dopravní zátěži. Touto zátěží je podle posouzení zasažena většina obytných staveb v obci, která má výrazně liniový charakter a vstupní suroviny pro stavbu jsou dováženy takřka přes celé území obce po úzké silnici, která ve většině své délky nedosahuje šířky ani 5 metrů. Dále je zdůrazněno, že plocha zemědělské výroby je běžně méně náročná na dopravní obsluhu, než plochy výroby průmyslové, přičemž posouzení konstatuje, že tento koncept je stavbou narušen, neboť stavba je zásobována cca 4 nákladními vozidly denně a zhruba každou hodinu je vyvážen digestát. K tomu je pak třeba připočítat enormní nárůst dopravy během kampaní, tj. v době, kdy jsou vstupní suroviny naváženy hned po jejich sklizni, kdy obcí projede 180 nákladních vozidel denně, přičemž jde většinově o objemná nákladní vozidla s vysokou tonáží na nápravu, která poškozují vozovku a narušují statiku okolních obytných budov. Pro porovnání posouzení uvádí dopravní požadavky zemědělského areálu s cca 200 dojnicemi, který vyžaduje cca 10 až 20 jízd traktorem denně.
V posouzení je rovněž poukazováno na povolovací praxi v případě bioplynových stanic. Posouzení cituje z metodických materiálů Ministerstva pro místní rozvoj, který je však jen velmi obecný, stejně jako citovaný metodický materiál Ministerstva životního prostředí. Oba metodické materiály obecně připouštějí umisťování bioplynových stanic do zemědělských areálů, přičemž však nezohledňují konkrétní regulativy pro plochy zemědělské výroby a rovněž nezohledňují individuální podmínky území, např. právě klíčové podmínky dopravní obsluhy.
Posouzení pak shrnuje, že bioplynová stanice není zemědělskou stavbou a proces v ní se odehrávající není zemědělskou výrobou, ale specifickým zpracováním zemědělských produktů. Kapacita stavby a její výkon i spotřeba vstupních surovin překračuje kapacitu zemědělské výroby v předmětné ploše, pročež stavbu nelze klasifikovat jako stavbu zemědělskou sloužící k likvidaci vedlejších zemědělských produktů z dané plochy. Stavba má charakter výrobní stavby, která generuje těžkou nákladní dopravu, která má negativní dopad na celou obec.
V závěru ještě posouzení hodnotí soulad stavby s cíli a úkoly územního plánování, přičemž uvádí, že v kontextu § 18 odst. 1 stavebního zákona je udržitelnost stavby zpochybněna negativními dopady jejího provozování na dopravní infrastrukturu. Hospodářský pilíř udržitelného rozvoje spojený s ekonomickým ziskem z provozu stavby zde nepřiměřeně převažuje nad udržením kvalitních podmínek pro rozvoj sociálního pilíře i pilíře životního prostředí. V kontextu § 18 odst. 2 stavebního zákona posouzení uvádí, že stavba není napojena na kapacitně odpovídající infrastrukturu a nesplňuje požadavek na nalézání komplexních řešení. V kontextu § 18 odst. 3 stavebního zákona posouzení uvádí, že koordinace zúčastněných soukromých zájmů je nedůsledná a negativní vlivy převažují prospěch jednotlivce provozujícího stavbu. S ohledem na znění § 19 odst. 1 písm. b) stavebního zákona posouzení uvádí, že územní plán stanovil urbanistickou koncepci jako převážně obytnou bez výrobních ploch, které by narušovaly charakter obce i parametry dopravní infrastruktury – umístění výrobní stavby generující značné dopravní zatížení narušuje tuto koncepci. S ohledem na § 19 odst. 1 písm. c) stavebního zákona pak posouzení uvádí, že v rámci umístění stavby nebyly dostatečně prověřeny podmínky v území, především co do dopravní infrastruktury.
Na podané námitky účastníků řízení reagoval žadatel svým vyjádřením ze dne 6. 9. 2019. Nejprve se vyjádřil k námitkám obce Heřmánkovice. Žadatel zpochybňuje závěr obce, že by snad mohlo být zasahováno do jejího ústavně zaručeného práva na samosprávu, neboť se v daném případě nejedná o vztah obce a státu, ale o vztah vůči subjektu soukromého právu – tj. k omezení subjektu soukromého práva veřejnoprávním aktem, územním plánem. V tomto kontextu poukazuje žadatel na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 7 As 144/2012, podle kterého uplatnění územního plánu v konkrétním případě (jakožto

podkladového aktu) může být v rozporu se zákonem či právní zásadou, pročež je nutno hledět na územní plán jako na podzákonný právní předpis, neboť při své aplikaci na konkrétní případ má jeho regulace povahu podzákonného právního předpisu. Regulace územního plánu a její uplatňování tak musí být v souladu se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahu do právní sféry jednotlivce.

S odkazem na uvedené žadatel sděluje, že výklad územního plánu nelze založit na tom, jak jej aktuálně zpětně interpretují představitelé obce, ale musí být interpretován výkladovými metodami a ústavně konformně (především v souladu s čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 Listiny základních práv a svobod a s čl. 2 odst. 3 a 4 Ústavy České republiky). Z těchto závěrů pak plyne, že je-li možno vyložit územní plán dvojím způsobem, je třeba se přiklonit k výkladu pro subjekt soukromého práva příznivějšímu.

Žadatel dále zpochybňuje závěry vztahující se k relevanci právních stanovisek, především pak právního stanoviska Frank Bold advokáti, s.r.o., protože konstatuje, že toto stanovisko neslouží jako skutkový důkaz, ale spíše jako právní argumentace vztahující se k výkladu územního plánu. Naopak posouzení předložení spolu s námitkami obce Heřmánkovice nelze dle žadatele považovat za ucelené a relevantní, neboť se nezabývá ústavněprávní rovinou výkladu územního plánu ani podmíněně přípustným využitím plochy. Žadatel poukazuje na to, že v posouzení zvolený užší výklad zemědělské stavby nemůže obstát, neboť podle něj by nemohl být v ploše umístěn ani např. příruční sklad, neboť s ním výčet staveb dle přípustného využití nepočítá. Dále žadatel upozorňuje, že posouzení odhlíží od toho, že územní plán obce vymezuje dva konkrétní typy ploch pro výrobu a skladování (drobná a řemeslná výroba a zemědělský výroba), přičemž stavbu by nebylo možné umístit do plochy pro drobnou a řemeslnou výrobu, neboť je zásobována ze silážních nádrží a nádrží na kejdu a močůvku, které nelze do ploch pro drobnou a řemeslnou výrobu umístit. Nemožnost umístit danou stavbu nikde na území Heřmánkovic pak odporuje dle názoru žadatele nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12.

Dále žadatel uvádí, že nesouhlasí s pojetím prvovýroby, resp. zemědělské výroby uvedené v posouzení, neboť to neodpovídá současnému pojetí, ale spíše pojetí z poloviny dvacátého století. V současné době dle žadatele musí být za prvovýrobu považováno i vyrábění energie ze zemědělských produktů, neboť do jiného ekonomického sektoru takovou činnost (obzvlášť prováděnou kogeneračními jednotkami, které využívá žadatel) nelze zařadit. V případě dané stavby se navíc nejedná jen o likvidaci zemědělských odpadů, ale o zpracování zemědělských surovin. S odkazem na uvedené pak žadatel doplňuje, že umístění a provoz předmětné stavby v předmětné ploše, včetně souvisejícího dopravního zatížení neprodukuje imise nepřiměřené místním poměrům.

K námitkám ostatních účastníků řízení žadatel uvádí, že nikoli všichni skutečně jsou účastníky. Těmi nemohou být jacíkoli vlastníci nemovitostí v obci či dokonce nájemníci apod. K námitkám týkajícím se imisí žadatel uvádí, že jsou nekonkrétní a nepodložené, a zdůrazňuje, že stavba je umístěna v zemědělském areálu a na vesnici, tedy tam, kde je zcela obvyklé provozovat zemědělskou činnost produkující zápach i hluk. Za přiměřenou těmto poměrům pak žadatel označuje i dopravní nároky fungujícího zemědělského areálu a zvýšený provoz v době sklizně.

K námitkám ohledně snížení hodnoty nemovitostí žadatel konstatuje, že nejsou nijak doloženy, a ani se v nich neuvádí, čím má docházet ke snížení hodnoty nemovitostí, a jak dospěli účastníci řízení k uváděnému rozmezí snížení hodnoty. Obecně k tomu žadatel uvádí, že každá nová stavba má vliv na hodnotu okolní zástavby a nejedná se tedy o věc neobvyklou. Žadatel to doplňuje tím, že nikdo nemá právo na zachování stavu, na který si zvykl, a práva sousedů nemohou vždy zůstat zcela nedotčena, resp. poměry nemohou zůstat zakonzervovány. Dle žadatele jsou z tohoto důvodu stanoveny veřejnoprávní požadavky na stavby a výstavbu jako takovou, prostřednictvím kterých se chrání práva vlastníků sousedních nemovitostí. Žadatel uzavírá, že námitky musejí specifikovat, v čem posuzovaná stavba překračuje objektivní veřejnoprávní limity a proč nepřiměřeně zasahuje do vlastnických práv účastníků.

Dne 18. 11. 2019 bylo opatřením (veřejnou vyhláškou) sp. zn. MUBR 23123/2016ST/JK, PDMUBR 35645/2019, stavebního úřadu oznámeno, že bylo ukončeno shromažďování podkladů pro rozhodnutí a účastníci řízení mají možnost se s podklady rozhodnutí seznámit. Opatření bylo vyvěšeno na úřední desce ode dne 19. 11. 2019 a sejmuto bylo dne 5. 12. 2019. Stavební úřad žádné písemné vyjádření ani stanovisko neobdržel.

Aplikovaná znění stavebního zákona

V prvé řadě stavební úřad posoudil, podle jakých právních předpisů bude rozhodovat. Obecně platí, že pro správní orgán je rozhodujícím právní stav účinný v době rozhodování – přestože to správní řád výslovně nestanoví, toto pravidlo vyplývá přinejmenším implicitně z § 96 odst. 2, § 90 odst. 4 a § 82 odst. 4 správního řádu. Tomu, aby se na danou věc použilo znění stavebního zákona v době vydání tohoto rozhodnutí, však samozřejmě brání účinná přechodná ustanovení jednotlivých novel stavebního zákona.

Žádost byla podána v době, kdy byl účinný stavební zákon ve znění novely provedené zákonem č. 91/2016 Sb., následně došlo k novelizacím č. 298/2016 Sb., č. 264/2016 Sb., č. 183/2017 Sb., č. 194/2017 Sb., č. 205/2017 Sb., č. 193/2017 Sb., č. 225/2017 Sb., č. 169/2018 Sb., č. 312/2019 Sb., a č. 47/2020 Sb. Relevantní přechodné ustanovení obsahuje nicméně až novela provedená zákonem č. 225/2017 Sb., která v čl. II odst. 10 Části první stanoví: „Správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů.“ Z uvedeného přechodného ustanovení je zřejmé, že stavební úřad musí rozhodnout podle znění stavebního zákona účinného ke dni podání žádosti o dodatečné povolení stavby, resp. do dne 31. 12. 2017 Sb., tedy podle znění účinného před nabytím účinnosti novely stavebního zákona provedené zákonem č. 225/2017 Sb.

Posouzení souladu stavby s územním plánem

Stavební úřad považuje za zcela stěžejní posouzení, zda je dodatečně povolovaná stavba v souladu s platným a účinným zněním Územního plánu obce Heřmánkovice. Posouzení souladu stavby s účinným zněním Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje provedl úřad územního plánování vyjádřením ze dne 15. 5. 2019, čj. PDMUBR 14451/2019, s jehož závěry o souladu tohoto dokumentu a posuzované stavby se stavební úřad bezvýhradně ztotožňuje. Ohledně souladu stavby s územním plánem však panují mezi účastníky řízení (a to především mezi žadatelem a obcí) zásadní rozpory, přičemž oba závěry jsou podpořeny řadou argumentů.

Jak vyplývá z výše uvedeného shrnutí průběhu správního (stavebního) řízení, žadatel doložil svůj závěr o souladnosti stavby s územním plánem komplexní argumentací zpracovanou advokátní kanceláří Frank Bold advokáti, s.r.o., na kterou reagovala obec Heřmánkovice předložením vlastního odborného posouzení zpracovaného Mgr. Bc. Jindřichem Felcmanem a Ing. arch. Veronikou Šindlerovou, Ph.D.

Regulativem dané plochy („Plocha výroby a skladování – zemědělská výroba“), jsou především její přípustné, podmíněně přípustné a nepřípustné využití s doplněním o podmínky prostorového uspořádání včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu. Hlavním využitím jsou „zemědělské stavby a areály“. Přípustné využití (v relevantním rozsahu) je charakterizováno jako: „zemědělské stavby, tj. stavby pro chov hospodářských zvířat, skladování produktů živočišné výroby, přípravu a skladování krmiv a steliva, pěstování rostlin, skladování a posklizňovou úpravu produktů rostlinné výroby, skladování a přípravu prostředků výživy, přípravků na ochranu rostlin a rostlinných produktů a pro zemědělské služby“.

Stavba charakterově nepochybně náleží do zemědělského areálu (to ostatně doložil žadatel prostřednictvím odkazu na obsah hned několika metodických materiálů ústředních orgánů státní správy a Úřadu územního rozvoje a účastníci to relevantním způsobem nerozporovali). Předmětem posuzování se tak stává otázka, zda je stavba podřaditelná pod popis přípustného využití území, tj. zda zapadá do výše citovaného výčtu zemědělských staveb.

Žadatel i obec postavili svou argumentaci ve vztahu k této otázce hned na několika argumentech. Žadatel v první řadě poukázal na to, že v projednávané stavbě dochází ke skladování produktů živočišné výroby, s čímž lze nicméně souhlasit jen do té míry, že ve stavbě nedochází jen k „běžnému“ skladování v pravém slova smyslu, neboť při takovém skladování nedochází ke zpracovávání a energetickému využití skladovaných produktů. V tomto směru argumentuje posouzení předložené obcí Heřmánkovice, neboť stojí na předpokladu, že regulativ připouští jen stavby pro zemědělskou prvovýrobu. To však rovněž není s ohledem na výčet typů staveb připuštěných regulativem územního plánu přesné – do dané plochy zcela určitě mohou být umisťovány stavby pro „skladování a přípravu prostředků výživy, přípravků na ochranu rostlin a rostlinných produktů“, tedy patrně též stavby, ve kterých dochází k přípravě hnojiva – v případě zemědělské bioplynové stanice digestátu.
Jak žadatel, tak obec pak upozorňují na definici staveb pro zemědělství uvedenou v § 3 písm. f) vyhlášky o technických požadavcích na stavby – žadatel poukazuje na to, že dle této definice je stavbou pro zemědělství též „stavba pro skladování chlévské mrvy, hnoje, kejdy, močůvky a hnojůvky, stavba pro skladování tekutých odpadů a stavba pro konzervaci a skladování siláže a silážních šťáv“ a do tohoto výčtu by snad měla spadat i posuzovaná stavba, ve které se za účelem dalšího využití, resp. úpravy ukládají odpady z živočišné výroby a účelově pěstované plodiny. Obec naopak konstatuje, že projednávaná stavba pod uvedenou definici nespadá, přičemž poukazuje právě na to, že v bioplynové stanici se vstupní suroviny neskladují, ale specificky zpracovávají, pročež ji nelze řadit k zemědělské prvovýrobě.
Stavební úřad však nemůže souhlasit s tím, že v dané ploše nemohou být umisťovány jiné stavby než stavby pro zemědělskou prvovýrobu, neboť pro takový silně zužující závěr jednoduše není v územním plánu opora. Jak bylo uvedeno výše, výčet typů přípustných staveb obsahuje též stavby sloužící mj. přípravě výživy (není přitom specifikováno, zda výživy půdy či živočišné výroby) a obecnější definice zemědělské stavby dle vyhlášky o technických požadavcích na stavby zase mezi zemědělské stavby řadí mj. stavby pro posklizňovou úpravu produktů rostlinné výroby, pročež ani v jednom případě nelze dospět k závěru, že zemědělské stavby mohou sloužit jen samotné prvovýrobě a nikoli zpracování produktů této prvovýroby. Navzdory striktnímu výkladu předloženému obcí Heřmánkovice (resp. v posouzení, které obec předložila), stavební úřad nedospívá k závěru, že by v dané ploše mohly být umisťovány jen stavby sloužící zemědělské prvovýrobě, neboť z vymezení přípustného využití vyplývá, že zde mohou být umisťovány i stavby přímo související se zemědělstvím, a i tak spadají do (autonomně pojatého) pojmu územního plánu „zemědělská stavba“.
Stavební úřad musí dále na tomto místě odmítnout argumentaci žadatele uvedenou v právním stanovisku advokátní kanceláře Frank Bold advokáti, s.r.o., vztahující se k hodnocení částí projednávané stavby, jakožto „související dopravní a technické infrastruktury“, jež dle územního plánu rovněž spadá do přípustného využití dané plochy. V tomto směru musí stavební úřad dát za pravdu posouzení předloženému obcí Heřmánkovice, ve kterém se uvádí, že takové pojetí výrobny elektrické energie není souladné s definicemi technické infrastruktury uvedené v § 2 odst. 1 písm. k) bod 2 stavebního zákona („technická infrastruktura, kterou jsou vedení a stavby a s nimi provozně související zařízení technického vybavení, například vodovody, vodojemy, kanalizace, čistírny odpadních vod, stavby ke snižování ohrožení území živelními nebo jinými pohromami, stavby a zařízení pro nakládání s odpady, trafostanice, energetické vedení, komunikační vedení veřejné komunikační sítě a elektronické komunikační zařízení veřejné komunikační sítě, produktovody“) ani s relevantní částí definice plochy pro technickou infrastrukturu dle § 10 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území“). Stavba sloužící výrobě elektrické a tepelné energie nemůže být dle závěru stavebního úřadu považována za (ještě navíc jen související) technickou infrastrukturu. Za tuto

infrastrukturu v souladu s uvedenou zákonnou definicí stavební úřad považuje přípojky energií, které do stavby a ze stavby přivádějí, resp. odvádějí elektřinu, teplo a vodu.
Na druhou stranu musí stavební úřad taktéž odmítnout závěry posouzení předloženého obcí Heřmánkovice ohledně (zjednodušeně řečeno) toho, že o nesouladu stavby s územním plánem vypovídá i výkon, resp. kapacita projednávané stavby a rovněž okolnost, že jsou do projednávané stavby dováženy vstupní suroviny i odjinud. Pro tento závěr nelze nalézt v územním plánu ani právních předpisech opodstatnění. Jestliže projednávaná stavba svým charakterem nespadá do vymezení regulativů územního plánu, nemůže být povolena bez ohledu na to, zda je zásobována z přilehlého areálu či z širokého okolí. Naproti tomu, pokud stavba odpovídá uvedenému regulativu přípustného využití dané plochy, nelze tento závěr zvrátit tím, že je stavba zásobována z širokého okolí.
K obdobným závěrům, které konstatuje posouzení předložené obcí, by se snad dalo dospět v případě, že by územní plán výslovně umožňoval jen umisťování staveb přímo souvisejících se zemědělskou výrobou „uskutečňovanou v zemědělském areálu“ nebo by obsahoval jinou podobnou konkretizaci. Nic takového však v územním plánu uvedeno není a nelze tedy dovozovat soulad či nesoulad stavby s územně plánovací dokumentací na základě toho, jak je tato stavba zásobována vstupními surovinami. Jiné hodnocení by bylo již nepřípustně restriktivním výkladem regulativů územního plánu, pro které není v dané věci místo.
Postup, při kterém by byla povolena stavba, kterou nelze zařadit mezi přípustné využití či alespoň podmíněně přípustné využití, jen proto, že tato stavba souvisí se stavbami spadajícími do přípustného využití, nemá zákonnou oporu a existuje-li taková praxe (jak naznačuje posouzení), pak není přísně vzato zákonná. Z praxe stavebního úřadu naopak vyplývá, že územní plány při stanovování podmínek využití ploch zpravidla počítají se stavbami úzce souvisejícími se stavbami hlavními, protože bez opory v územním plánu by nebylo možné tyto stavby do daných ploch zákonně umístit. Jediným případem, kdy je dle názoru stavebního úřadu možné projevit jistou benevolenci, je právě případ, kdy z vymezení regulativů územního plánu přesně nevyplývá, zda je možné danou stavbu do plochy umístit či nikoli. Je-li dána objektivní interpretační nejistota ohledně obsahu územního plánu, nemůže být zvolen ten výklad, který větší mírou zasahuje do práva stavebníka, resp. vlastníka či oprávněného uživatele dané nemovité věci.
Stavební úřad je přesvědčen, že o obdobnou situaci jde i v projednávané věci. Územním plánem určené hlavní využití je jednoznačné, ale zodpovědět, zda projednávaná stavba spadá do vymezení přípustného využití dané plochy, je zjevně poměrně obtížné. To lze ostatně demonstrovat už jen na tom, že v rámci řízení bylo předloženo několik stanovisek odborníků, ve kterých se nachází koherentní argumentace o souladu i nesouladu dané stavby s územním plánem. Podle názoru stavebního úřadu lze všem předloženým stanoviskům a názorům vytknout určité zkreslení závěrů, nicméně podstatné argumenty lze shledat jak ve prospěch souladu, tak ve prospěch nesouladu stavby s územním plánem.
Uvedená prvotní nejistota ohledně výkladu regulativů územního plánu pramení bezpochyby z toho, že zemědělská bioplynová stanice bytostně souvisí se zemědělskou výrobou, neboť uchovává, zpracovává a přetváří její produkty a odpady, přičemž zároveň slouží k tvorbě hnojiva. Stavbu tedy v žádném případě nelze jednoznačně izolovat od procesů zemědělské výroby, jak to konstatuje posouzení předložené obcí Heřmánkovice, jež dokonce připodobňuje projednávanou stavbu ke stavbám sloužícím dalšímu zpracování produktů zemědělské výroby jako např. k pekárně či koželužně, což je přirovnání kulhající, neboť v těchto provozech je vstupní surovina již značně opracována.
Objektivní silná vazba mezi zemědělskou výrobou a zemědělskou bioplynovou stanicí je ostatně jednoznačně potvrzována do spisu vloženými metodickými materiály Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva životního prostředí a Úřadu územního rozvoje, které konzistentně doporučují umisťování staveb zemědělských bioplynových stanic do ploch zemědělských areálů.

I z tohoto důvodu je zjevně nepřiléhavé připodobňování projednávané stavby ke stavbám sloužícím čistě výrobě ze zemědělských produktů, jež zpravidla nejsou umisťovány do zemědělských areálů. Jen pro úplnost pak stavební úřad naprosto odmítá v posouzení uvedený argument ad absurdum konstatující, že rovněž nelze umístit jadernou elektrárnu do plochy těžby uranu, neboť tento argument je pro projednávanou stavbu zcela zjevně neaplikovatelný, mj. proto, že jaderná elektrárna nevytváří svou činností produkty pro další výtěžnost (tak jako bioplynová stanice přetváří odpady a produkty zemědělské výroby na hnojivo).
Za pozornost stojí též pojetí komparační. Jak vyplývá z porovnání s jinými územními plány (na kterou upozorňuje stanovisko KVB advokátní kanceláře s.r.o. a v jiném ohledu i stanovisko advokátní kanceláře Frank Bold advokáti, s.r.o.), bioplynové stanice jsou zpravidla umisťovány do zemědělských areálů a areálů zemědělské prvovýroby, na druhou stranu poměrně často je na ně v regulativech pamatováno. Za mnoho dalších lze v tomto kontextu poukázat na zemědělskou bioplynovou stanici Vacek Pěkov s.r.o., v katastrálním území Pěkov, obci Police nad Metují, která je umístěna na ploše „Výroba a skladování – zemědělská výroba“ (tj. v ploše vymezené shodně jako v Územním plánu obce Heřmánkovice), nicméně součástí přípustného způsobu využití je výslovně „bioplynová stanice“.
Jinde však tak přesné regulativy nejsou – viz např. žadatelem zmiňovaná bioplynová stanice Valečov, která je umístěna v ploše „Výroba a skladování – zemědělská a lesnická prvovýroba“, v rámci jejíhož přípustného využití je uvedeno: „Stavby a zařízení pro výrobu energie“. Poměrně podobně (byť nikoli způsobem, který by přesně vystihoval bioplynovou stanici) hovoří územní plán statutárního města Opava, na který upozorňuje ve svém stanovisku KVB advokátní kancelář s.r.o., který označuje plochu, v níž je bioplynová stanice umístěna, (rovněž) jako „Výroba a skladování – zemědělská výroba“ a v rámci vymezení přípustného využití uvádí: „Zařízení na zpracování biologicky rozložitelného odpadu bez negativního vlivu na plochy s hlavní funkcí bydlení a občanská vybavení“. Pod uvedený přípustný způsob využití by snad mohla zemědělská bioplynová stanice spadat, nicméně rozhodně se nejedná o dokonale padnoucí regulativ, neboť uvedené vymezení míří patrně spíše na kompostárny než na bioplynové stanice, kde není zpracováván jen odpad, ale též neodpadní látky biomasy.
Ve vztahu k určitosti regulativů územních plánů lze tedy shrnout, že i zde lze při reflexi závěrů na projednávanou věc shledat určitou míru nejistoty. Byť jsou zemědělské bioplynové stanice zpravidla umisťovány v plochách zemědělských areálů určených pro zemědělskou prvovýrobu, velmi často územní plány na umístění podobných staveb pamatují, nicméně územní plány ne vždy počítají přímo s výstavbou bioplynové stanice, ale nějakého druhu staveb, pod který by snad mohla být podřazena i zemědělská bioplynová stanice. Ani komparatistika tedy nedává jednoznačnou odpověď ohledně toho, zda projednávaná stavba je či není v souladu s daným územním plánem.
Ze všeho doposud uvedeného je zřejmé, že – jak již bylo i výše naznačeno – na zodpovězení otázky, zda je předmětná stavba v souladu s vymezením přípustného využití dané plochy v předmětném územním plánu, není objektivně vzato snadná odpověď. Všechny argumentace předložené účastníky řízení i dostupné informace vedou stavební úřad k závěru, že soulad umístění stavby s územním plánem je v určitých ohledech sporný.
Při řešení této sporné otázky je v první řadě skutečně namístě dát za pravdu KVB advokátní kanceláři s.r.o. v tom ohledu, že dlouhodobě ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu reaguje na situace, ve kterých existuje objektivní spor o výklad veřejnoprávní normy, a to tím způsobem, že je v takové situaci vždy třeba dát přednost tomu výkladu, který je pro adresáta veřejné správy příznivější.
Stavební úřad je přesvědčen, že uvedenou interpretační metodu musí využít i při výkladu regulativů územního plánu, neboť tento (obdobně jako v případě právního předpisu) vytváří omezení možnosti nakládat s vlastnickým právem k danému pozemku či stavbě. Fakt, že podobu omezení vlastnického práva v tomto případě nespecifikuje právní předpis, ale opatření

obecné povahy, nemůže hrát roli, protože bylo rozhodnutím státu, že takovou možnost limitace vlastnických práv svěřil právě obcím, a právě formou opatření obecné povahy. Důsledky jsou však pro dotčené jednotlivce stejné, jako kdyby limity území stanovil zákonodárce právním předpisem (pro úplnost je možné konstatovat, že důvodem pro odepření rozebírané „interpretační“ ochrany jednotlivce nemůže být v daném případě ani to, že dotčení vlastníci, příp. jejich právní předchůdci měli možnost obsah územního plánu ovlivnit, a to proto, že interpretační nejistota vychází ze samotné textové nejednoznačnosti regulativu, takže daný dotčený vlastník mohl i v procesu tvorby územního plánu dospívat k závěru, že mu regulativ umožňuje výstavbu zemědělské bioplynové stanice).
Uvedená interpretační zásada vyplývá z ústavněprávního primátu jednotlivce před státem, resp. před veřejnou mocí. Na uvedené poukazuje Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 19. 11. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 14/07, ve kterém je uvedeno: „[…] s ohledem na konstantní judikaturu, dle níž nabízí-li se dvojí možný výklad veřejnoprávní normy, je třeba v intencích zásad spravedlivého procesu volit ten, který vůbec, resp. co nejméně, zasahuje do toho kterého základního práva či svobody. Jde o strukturální princip liberálně demokratického státu in dubio pro libertate plynoucí přímo z ústavního pořádku (čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 4 Ústavy nebo čl. 2 odst. 3 a čl. 4 Listiny), vyjadřující prioritu jednotlivce a jeho svobody před státem (viz nález sp. zn. I. ÚS 643/06 a obdobně nález sp. zn. III. ÚS 741/06). Tímto přístupem Ústavní soud mimo jiné respektuje i doktrínu materiálního právního státu, na kterou se ve své judikatuře opakovaně odvolává.“
Jelikož se při interpretaci regulativu územního plánu nabízejí dvě možnosti výkladu, je možno poukázat na užití interpretační zásady in dubio pro libertate. Stavební úřad je pak přesvědčen, že důvod pro výklad pro žadatele příznivější není dán pouze tím, že se jedná o výklad veřejnomocenského omezení vlastnického práva, ale též tím, že je v této konkrétní věci potřeba brát zřetel na ochranu práv nabytých v dobré víře ve smyslu § 2 odst. 3 správního řádu a dalších základních zásad činnosti správních orgánů.
Lze připustit, že v případě dodatečného povolování stavby by přicházelo v úvahu využití výkladu pro žadatele méně příznivého, protože toto řízení zpravidla slouží jako poslední možnost sanace doposavad nezákonného postupu stavebníka. V tomto případě tomu však tak není. Žadatel nerealizoval projednávanou stavbu bez zákonného povolení, ale na základě veřejnoprávní smlouvy, na které byla řádně vyznačena účinnost, která však byla následně rozhodnutím krajského úřadu ze dne 22. 1.2016 v řízení o určení právního vztahu prohlášena za neúčinnou.
Lze tedy konstatovat, že v tomto konkrétním případě je namístě zohlednit specifika případu a poskytnout v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů žadateli plnou ochranu, neboť žadatel provedl stavbu dle v té době účinné veřejnoprávní smlouvy (dobrou víru potvrzuje i to, že k záměru se kladně vyjádřila i obec Heřmánkovice, která až po změně politického vedení jako účastník řízení vznáší argumenty proti). I zákonný imperativ tedy stavební úřad vede k tomu, aby v případě žadatele postupoval tak, že bude chránit jeho práva nabytá v dobré víře, mj. i prostřednictvím pro něj příznivějšího výkladu regulativů územního plánu.
Na uvedená obecná východiska pak stavební úřad musí navázat ještě poukazem na vymezení podmíněného způsobu využití dané plochy, ke kterému se v námitkách ani v přiloženém posouzení souladu stavby s územním plánem obec nevyjadřuje, ačkoli se z pohledu stavebního úřadu jedná o okolnost nadmíru důležitou pro posouzení souladu projednávané stavby s územním plánem.
Územní plán obce Heřmánkovice pro předmětnou plochu „Výroba a skladování – zemědělská výroba“ stanoví vedle hlavního a přípustného využití též využití podmíněně přípustné a využití nepřípustné. Podmíněně přípustné využití je vymezeno následovně: „veškeré záměry umisťované do těchto lokalit jsou přípustné pod podmínkou, že svým provozem nebudou

překračovat hygienické limity hluku v okolních chráněných venkovních prostorech a chráněných venkovních prostorech staveb“.
Stavební úřad konstatuje, že jednoduchým jazykovým výkladem daného regulativu lze dospět k závěru, že do dané plochy může být v souladu s územním plánem umístěna jakákoli stavba, která není uvedena ve výčtu nepřípustného využití, zjevně se nevymyká hlavnímu využití dané plochy a zároveň splňuje požadavek na hlukové limity. Takovou stavbou by beze sporu mohla být i projednávaná stavba, neboť tato není zdrojem nadměrného hluku. Přiměřenou hlučnost stavby lze doložit jednak souhlasným závazným stanoviskem Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje (ze dne 21. 5. 2013, čj. S-KHSHK 10118/2013/HP.NA/Ho, které bylo potvrzeno dne 28. 4. 2017 pod sp. zn. S-KHSHK 11826/2017/2) a rovněž tou okolností, na kterou upozorňuje právní stanovisko advokátní kanceláře Frank Bold advokáti, s.r.o., totiž, že dle sdělení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, jakožto k tomu příslušného správního orgánu, stavba nepodléhá zjišťovacímu řízení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.
Závěr, ke kterému stavební úřad dospěl na základě čistě jazykového výkladu podmíněně přípustného využití dané plochy, je pak podpořen i závěrem vzešlým z komparace dalších částí téhož územního plánu a jeho systematiky. Mohlo by se totiž zdát, že by snad podmíněně přípustné využití mělo sloužit jako doplňková podmínka pro hlavní způsob využití a přípustné využití (ačkoli tomu nenasvědčuje ani název této kategorie, který by měl být v takovém případě nazván spíše „podmínky přípustnosti využití“ apod.). Srovnáním podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití totiž napovídá, že kategorie podmíněně přípustné využití je běžně užívána jako samostatná kategorie staveb, které je možné při splnění určitých podmínek umístit do dané plochy.
K uvedenému lze poukázat např. na „Plochy rekreace – individuální a rodinná“, v rámci které je stanoven hlavní způsob využití: „Rekreační bydlení, rekreace“. Přípustné využití je vymezeno: „stavby pro individuální a rodinnou rekreaci – chaty, chalupy, roubené stavby, ubytování v soukromí, stávající rodinné domy, stavby související s bydlením, např.: garáže, přístřešky pro auta, bazény, zimní zahrady, skleníky, kůlny, související dopravní a technická infrastruktura, občanské vybavení související s hlavním využitím, veřejná prostranství“. A podmíněně přípustné využití je vymezeno: „stavby rodinných domů do velikosti zastavěné plochy 150 m^2, ubytovací a stravovací zařízení do velikosti zastavěné plochy 150 m^2“. Již z této (vnitřní) komparace je zřejmé, že podmíněně přípustné využití území bylo do územního plánu vloženo jako samostatná kategorie staveb, které je do dané plochy možné umístit, dojde-li ke splnění vyjmenovaných podmínek – u uvedeného příkladu jsou podmínkou maximální výměry daných druhů staveb, v předmětné ploše, do které byla umístěna projednávaná stavba, je to dodržení hlukových limitů.
Rovněž z komparace Územního plánu obce Heřmánkovice s jinými územními plány vyplývá, že podmíněně přípustné využití území je stanovováno jako samostatná kategorie, jež je zpravidla nezávislá na vymezení přípustného využití. Pro příklad je možné odkázat na Územní plán města Broumov, ve kterém je pro „Plochy výroby a skladování – lehký průmysl, řemeslná výroba, skladování“ určeno hlavní využití: „stavby pro lehký průmysl, řemeslnou výrobu a služby“. Přípustné využití: „výrobní provozy a sklady, garáže a odstavné plochy těžkých vozidel, technická zařízení související s provozem v zóně, čerpací stanice pohonných hmot, obchodní, administrativní a správní budovy, stavby občanského vybavení – stavby pro obchod, sklady a služby, související dopravní infrastruktura“. A podmíněně přípustné využití: „podnikové ubytovny (za podmínky, že slouží pro ubytování pracovníků zaměstnaných převážně v příslušné zóně průmyslové výroby), stavby pro zemědělskou prvovýrobu (za podmínky, že v dalších stupních projektové dokumentace bude prokázáno nenarušení užívání staveb a zařízení v jejím okolí a nesnížení kvality prostředí souvisejícího území provozem zemědělské prvovýroby, včetně vlivu dopravního zatížení s tímto provozem přímo souvisejícím)“.

Stejně tak může být poukázáno na Územní plán města Police nad Metují a v rámci něj na regulativy k území „Plochy rekreace – pro veřejnou rekreaci“, kde je stanoveno hlavní využití: „stavby a zařízení pro veřejnou rekreaci, stavby a zařízení pro provoz letního tábora“. Přípustné využití je vymezeno jako: „technická infrastruktura a související dopravní infrastruktura, účelové komunikace, komunikace pro pěší a cyklisty, sportovní a dětská hřiště, veřejná prostranství, plochy zeleně, prvky drobné architektury a mobiliáře, další stavby a zařízení, které souvisejí a jsou slučitelné s rekreací“. A podmíněně přípustné využití s konkrétní podmínkou souvislosti staveb podmíněně přípustných s hlavním způsobem využití: „stavby a zařízení pro veřejné stravování a ubytování, stavby a zařízení pro tělovýchovu a sport, stavby pro bydlení (např. služební, zaměstnanecké…), podmínka: Pouze jako provozní součást staveb nebo areálů; stavby a zařízení letního tábora, podmínka: Pouze jako sezonní“.
Jak ze základních interpretačních metod, tak i z komparace s jinými územními plány či s jinými regulativy téhož územního plánu tedy vyplývá, že podmíněně přípustné využití je samostatnou kategorií přípustných staveb, které budou umístěny do dané plochy v souladu s územním plánem, pokud bude naplněna stanovená podmínka. Zároveň lze uvést, že podmíněně přípustné využití plochy by mělo být vždy interpretováno tak, že se vztahuje jen na stavby, které nejsou (z logiky věci) ve zjevném rozporu s hlavním využitím téže plochy.
V této souvislosti je vhodné připomenout rozhodnutí krajského úřadu vydaného pod spis. zn. 4927/ÚP /2013/SV ze dne 10. 5. 2013, jehož odůvodnění se zabývá výkladem územního plánu Heřmánkovice a které uvádí jako podmíněně přípustné veškeré záměry umísťované do těchto lokalit pod podmínkou, že svým provozem nebudou překračovat hygienické limity hluku v okolních chráněných venkovních prostorech a chráněných venkovních prostorech staveb. Dle těchto závěrů je projednávaná stavba souladná s Územním plánem obce Heřmánkovice už jen proto, že se zjevně nevymyká stanovenému hlavnímu využití dané plochy (jak dokazuje žadatel prostřednictvím odkazů na vícero metodických materiálů ústředních orgánů státní správy a Ústavu územního rozvoje) a zároveň splňuje podmínku nepřekračování přípustných hlukových limitů (což žadatel doložil prostřednictvím souhlasného závazného stanoviska krajské hygienické stanice a prostřednictvím sdělení krajského úřadu, že stavba nepodléhá zjišťovacímu řízení).
Územní plán obce Heřmánkovice (stejně jako žádná slovy vyjádřená regulace) nemůže být za všech okolností naprosto jednoznačný. Existují různé názory na to, zda mají být jeho regulativy interpretovány tak, že brání či umožňují umístit projednávanou stavbu zemědělské bioplynové stanice do plochy funkčního využití „Výroba a skladování – zemědělská výroba“. Tyto názory je stavební úřad nucen překlenout obvyklými interpretačními metodami. Stavební úřad, jak je shora odůvodněno dospěl k tomu, že bioplynová stanice není nepřípustným záměrem, naopak ji lze označit jako podmíněně přípustný záměr, přičemž předmětná podmínka byla zachována. Nad tento rámec stavební úřad poukázal na ochranu dobré víry žadatele. Z důvodů výše uvedených tedy stavební úřad ve smyslu § 90 písm. a) stavebního zákona dospěl k závěru, že předmětná stavba je v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací.

Soulad s cíli a úkoly územního plánování

Stavební úřad se dále obdobně jako dle § 90 písm. b) stavebního zákona zabýval tím, zda je stavba souladná též s cíli a úkoly územního plánování ve smyslu § 18 a § 19 stavebního zákona, zejména s charakterem území, resp. s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území.
Dle § 18 odst. 1 stavebního zákona platí: „Cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích.“ Stavební úřad je přesvědčen, že stavba bioplynové stanice, která je umístěna

v zemědělském areálu charakterově odpovídá svému okolí, to ostatně vyplývá i z metodických materiálů ústředních orgánů statní správy a Ústavu územního rozvoje, podle kterých tvoří zemědělský areál ideální či typickou lokalitu pro umístění bioplynové stanice zemědělského typu.
V tomto ohledu se stavební úřad nemůže ztotožnit se závěrem odborného posouzení zpracovaného Mgr. Bc. Jindřichem Felcmanem a Ing. arch. Veronikou Šindlerovou, Ph.D., které zpochybňuje naplnění tohoto cíle územního plánování z důvodu negativních dopadů na dopravní infrastrukturu a okolní pozemky pro bydlení. Posouzení negativních dopadů na dopravní infrastrukturu se stavební úřad věnuje níže v odůvodnění rozhodnutí a ohledně negativního dopadu na okolní pozemky pro bydlení uvádí, že nejbližší pozemek se stavbou pro bydlení je vzdálen cca 240 metrů od stavby bioplynové stanice a jedná se o pozemek, který sousedil se zemědělských areálem (produkujícím celou řadu negativních imisí) ještě před umístěním projednávané stavby, pročež nelze hovořit o jakékoli podstatné změně dopadů na tento pozemek či kvalitu bydlení.
Z dostupných a žadatelem předložených materiálů vyplývá, že zemědělský areál představuje tu nejpříhodnější lokalitu pro umístění stavby, přičemž platí, že umístění stavby do této oblasti nemohlo vyvolat podstatné dopady na udržitelný rozvoj území, podmínky pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj atd. S uvedeným cílem územního plánování tedy projednávaná stavba souladná je.
K obdobnému závěru pak stavební úřad dospívá též ve vztahu k cílům územního plánování uvedeným v § 18 odst. 2 a 3 stavebního zákona. Stavba charakterově odpovídá lokalitě, do níž byla umístěna a s ohledem na využití okolních budov a celé plochy zemědělského areálu nepředstavuje charakterově neodpovídající zásah do území či překážku rozvoje tohoto území. Opět je v tomto ohledu třeba upozornit na nepřesné hodnocení uvedené v odborného posouzení zpracovaném Mgr. Bc. Jindřichem Felcmanem a Ing. arch. Veronikou Šindlerovou, Ph.D., kde je uvedeno, že „koordinace soukromých zájmů v území […] je proveden[a] nedůsledně“. V § 18 odst. 3 stavebního zákona se hovoří o koordinaci veřejných a soukromých záměrů, nikoli zájmů, kromě toho se však stavební úřad neztotožňuje ani s uvedeným závěrem, protože ke koordinaci soukromých a veřejných zájmů v tomto případě dochází rovněž v souvislosti s náležitým umístěním stavby do charakterově odpovídající zástavby, jež je historicky původcem imisí, které nebyly umístěním stavby podstatně navýšeny, a zároveň nebyla stavba umístěna do bezprostřední blízkosti obytných budov, ale do zadní nejodlehlejší části areálu.
Stran posouzení souladu stavby s § 18 odst. 4 stavebního zákona stavební úřad konstatuje, že umístění předmětné stavby do zemědělského areálu, kam povahově náleží, představuje ochranu a rozvoj hodnot území, přičemž to nepřináší nepřiměřené negativní vlivy na krajinu ani další složky prostředí života obyvatel. K uvedenému závěru stavební úřad dospívá z toho důvodu, že stavba vytvářející negativní vlivy na své okolí byla umístěna do charakterově odpovídající zástavby (umístěním tedy nedošlo k zásahům do krajiny či nezastavěných ploch), jež sama o sobě vytváří negativní vlivy na své okolí (pach, hluk, prach), které jsou v území dlouhodobé a již charakteristické. Umístění stavby do daného místa tedy nepředstavovalo exces, jímž by docházelo k narušení hodnot území či k nepřiměřenému vytváření zcela nového druhu imisí.
Stavební úřad dospěl též k závěru, že je stavba umístěna v souladu s úkoly územního plánování. V průběhu posuzování umístění předmětné stavby byly posouzeny hodnoty a stav území, přičemž na základě tohoto posouzení bylo konstatováno, že stavba nemá na hodnoty či stav území podstatný vliv, a navíc zapadá do dané plochy, typu zastavěného území a nemá negativní vliv na požadavky území urbanistické, architektonické či estetické. Jak bylo uvedeno výše, stavba zemědělské bioplynové stanice charakterově odpovídá povaze plochy, do níž byla umístěna, přičemž imise produkované stavbou bioplynové stanice nepředstavují jiný druh imisí,

než které jsou produkovány zemědělským areálem jako takovým (byť může být např. pachový vjem z provozu bioplynové stanice do určité míry odlišný od pachových vjemů charakteristických pro „běžný“ zemědělský provoz, jedná se o typově stejnou hospodářskou činnost využívající podobné materiály vznikající zemědělskou výrobou, případně jako její vedlejší produkt, nelze tedy hovořit o typově odlišných pachových imisích).
S ohledem na uvedené tedy nelze souhlasit se závěry odborného posouzení předloženého obcí Heřmánkovice, protože – jak bylo uvedeno výše – předmětná stavba je stavbou přímo související se zemědělskou produkcí a umístění této stavby do plochy zemědělského areálu určené pro zemědělskou výrobu je nejen vhodné a odpovídající danému území, ale v tomto případě se jedná též o umístění stavby v souladu s platným územním plánem.
Stavební úřad se podrobně zabýval též posouzením vlivu umístění stavby na stávající dopravní infrastrukturu, neboť je toto posouzení nutné provést s ohledem na úkoly územního plánování ve smyslu § 19 odst. 1 písm. c) stavebního zákona i s ohledem na obdobné užití § 90 písm. d) stavebního zákona. Účastníci řízení, především pak obec Heřmánkovice, navíc velkou část své argumentace směřující proti dodatečnému povolení stavby staví na negativních dopadech stavby na dopravní infrastrukturu v obci a bezprostředním okolí.
Je třeba konstatovat, že nelze dodatečnému povolení stavby zabránit toliko poukazem na nárůst dopravy v obci. Zemědělský areál již v současné době produkuje určitou dopravní zátěž pro přilehlé veřejné komunikace, k této zátěži se pak v souvislosti s provozem dodatečně povolované stavby přidala doprava přivážející materiál pro uložení a využití v dané bioplynové stanici, stavební úřad je však přesvědčen, že tato přibyvší dopravní zátěž není natolik nepřiměřená rozsahu a kapacitě stávající veřejné dopravní infrastruktury, jak uvádí obec Heřmánkovice a jí předložené posouzení.
Nadepsané posouzení uvádí, že zemědělský areál, ve kterém je projednávaná stavba umístěna, je lokalizován v severní části obce, pročež je dopravní obsluhou zasažena převážná část obce. Stavební úřad bez dalšího souhlasí s tímto hodnocením, nicméně to samo o sobě nevypovídá nic o nedostatečnosti dopravní obslužnosti lokality, ve které je stavba umístěna (větší počet osob dotčených vyšší mírou intenzity dopravy může být důvodem pro dotčení jejich práv – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, čj. 7 As 17/2013-25 – nejedná se však o okolnost, která by osvědčovala nepřípustnost umístění stavby s ohledem na nedostatky v jejím dopravním napojení).
Stavební úřad pak bez dalšího nemůže souhlasit s hodnocením odborného posouzení založeným na premise, že předmětná stavba zemědělské bioplynové stanice je stavbou výrobní. Jak bylo uvedeno výše, v části odůvodnění věnující se posouzení souladu stavby s platným územním plánem, zemědělskou bioplynovou stanici je namístě považovat za stavbu charakterově náležející do plochy zemědělské výroby, která je dle platného územního plánu umístěna správně.
K uvedenému lze pak doplnit, že podle dokumentace skutečného provedení stavby je provozování bioplynové stanice zajištěno prostřednictvím stávající mechanizace zemědělského areálu, bez nutnosti rozšiřovat parkovací místa pro tuto mechanizaci. Žadatel navíc uvádí, že automobilová doprava související s provozováním stavby po pozemních komunikacích směrem k areálu zemědělské bioplynové stanice působí jako negativní faktor, nicméně došlo k současnému umenšení dopravy při transportu hnoje do přechodného hnojiště – úroveň dopravy byla dle žadatele snížena především tím, že ustal transport hnoje (5 000 t/rok, cca 12 jízd TNV/den) ze statku jižním směrem obcí asi do vzdálenosti cca 1 500 m, kde se nachází přechodné hnojiště. V době kampaní (vyvážení digestátu probíhá cca 90 dní v roce) se tak bude jednat o 28 jízd (tam a zpět) nákladních vozidel (TNV). Svozy jednotlivých kampaní se nepřekrývají (uvedené vychází z Dodatku k odbornému posudku č. 106/2013 podle ustanovení § 11 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, Detekta s.r.o., Franzova 63, 614 00 Brno).

Jako nepřesný lze ve světle uvedeného hodnotit závěr uvedený v posouzení předloženém obcí Heřmánkovice, kde se uvádí, že zhruba každou hodinu je z bioplynové stanice odvážen digestát, což je enormně znásobeno v průběhu kampaní. Stavební úřad nicméně kriticky uvádí, že digestát je užíván toliko v době kampaní, tj. dvakrát do roka (viz závazný výrok rozhodnutí); tomuto závěru rovněž odpovídá provozní řád zpracovaný pro zemědělský zdroj znečišťování. Digestátu pak v bioplynové stanici není ani soustředěno takové množství, aby mohl být tento digestát odvážen celoročně každou hodinu.
Lze tedy sice potvrdit, že k nárůstu dopravního zatížení silnice procházející obcí Heřmánkovice dochází, intenzita však neodpovídá a ani nemůže odpovídat množství uváděnému v posouzení, jež předložila obec Heřmánkovice.
Lze pak v tomto směru odkázat na to, že k dopravnímu napojení stavby na přilehlou komunikaci se vyjádřila i Správa silnic Královéhradeckého kraje, příspěvková organizace, a to ve vyjádření ze dne 20. 8. 2019, zn. SSKHK/SS/13178/2019, ve kterém nebylo doporučeno žádosti o dodatečné povolení stavby nevyhovět, tj. jde o přiměřenou obslužnost. Stejně tak projednávanou stavbu posuzovalo Krajské ředitelství Policie královéhradeckého kraje, územní odbor Náchod DI, které vyslovilo se stavbou souhlas za splnění určitých požadavků uvedených ve vyjádření ze dne 3. 5. 2012 a 3. 5. 2017, čj. KRPH-94-133/ČJ-2012-050506.
Celkově vzato tedy lze tedy uzavřít, že stavba je v souladu s cíli a úkoly územního plánování.

Posouzení souladu stavby s obecnými požadavky na výstavbu
Prostřednictvím obdobného použití § 90 písm. c) stavebního zákona se stavební úřad zabýval též tím, zda stavba splňuje požadavky stavebního zákona, jeho prováděcích předpisů, a především pak obecné požadavky na výstavbu.
V tomto směru stavební úřad konstatuje, že stavba je umístěna a realizována tak, že je umožněno její napojení na sítě technické infrastruktury a pozemní komunikace – to ostatně vyplývá i z toho samotného faktu, že předmětná stavba je již delší dobu užívána. Stavba je rovněž umístěna tak, že je zajištěna její dosažitelnost vozidly integrovaného záchranného systému, resp. přístup požární techniky. Parametry připojení na pozemní komunikace jsou nastaveny tak, aby umožnily pojezd těžké zemědělské techniky a obecně též techniky zásobující stavbu a vyvážející konečný produkt – digestát. Bezpečnost připojení na pozemní komunikace byla ověřena příslušným dotčeným orgánem (Krajské ředitelství Policie královéhradeckého kraje, územní odbor Náchod DI – vyjádření čj. KRPH-94-133/ČJ-2012-050506), přičemž platí, že silnice III. třídy, na kterou je připojen zemědělský areál, ve kterém je umístěna stavba bioplynové stanice, není silně dopravně zatížena.
Stavbě, resp. jejím jednotlivým částem, jsou vymezeny samostatné stavební pozemky a mezi stavbami jsou zajištěny dostatečné rozestupy, jež charakterově odpovídají zástavbě zemědělského areálu. Mezi jednotlivými součástmi stavby ani okolními stavbami nebyly vytvořeny nepřiměřeně úzké průjezdy, které by jakkoli ohrozily fungování areálu jako celku či ohrožovaly požární bezpečnost či hygienické požadavky. V rámci stavby není navrhován žádný prostor pro bydlení.
Součástí dodatečně povolované stavby jsou i rozvody elektrické energie, jež jsou umístěny pod zem, a to do nezámrzné hloubky. Je zajištěn přístup ke stavbě pomocí zemědělské techniky a tato technika může být parkována v zemědělském areálu, v němž je stavba umístěna; v okolí manipulačních částí stavby jsou provedeny dostatečně široké zpevněné plochy, po nichž se mohou stroje zemědělské techniky pohybovat. Dle dokumentace skutečného provedení stavby není zapotřebí zřizování žádných dalších parkovacích stání či odstavných ploch. Při výsypu produktů, které jsou v bioplynové stanici ukládány, dochází v prostoru, který lze v případě potřeby jinou zemědělskou technickou objet; samotná stavba je situována v nejzazší části zemědělského areálu, pročež by zemědělská technika obsluhující bioplynovou stanici neměla překážet jiným strojům pohybujícím se po areálu.

Stavba samotná je zdrojem elektrické energie a tepelné energie (potřeba tepla i potřeba elektrické energie je u stavby pokryta vlastní výrobou). Stavba je pak připojena pomocí dlouhé přípojky k vedení VN, do kterého je dodávána elektrická energie vyprodukovaná ve stavbě. Do stavby je zajištěn přívod vody ze stávající vodovodní přípojky sloužící pro potřeby zemědělského areálu, odběr vody však bude spíše minimální, protože voda potřebná pro přípravu digestátu bude získávána z vlastní zemědělské produkce znečištěných vod. Jako technologická voda bude využita též další znečištěná dešťová voda.
Stavba je konstrukčně realizována tak, aby byl minimalizován hluk, jež je způsoben jednak částečně promícháváním digestátu, ale především při provozu kogeneračních jednotek – z tohoto důvodu jsou kogenerační jednotky umístěny v uzavřené stavbě s vysokými hodnotami indexu vzduchové neprůzvučnosti obvodového pláště. Výfuky i nasávače vzduchu jsou osazeny tlumiči hluku.
Konstrukčně je stavba realizována v souladu s technickými požadavky na stavby a umístění stavby odpovídá obecným požadavkům na využití území. V této souvislosti je třeba též poukázat na to, že stavba je již několik let v provozu, byl pro ni vydán platný kolaudační souhlas a souhlasná dotčená stanoviska, jejichž podmínky byly při realizaci stavby dodrženy.

Ochranné pásmo
Při umísťování staveb a zařízení využívajících obnovitelné zdroje je nutno respektovat kromě příslušných ustanovení stavebního zákona také ochranná pásma daná § 46 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na to, že toto rozhodnutí se týká dodatečného povolení stavby, která byla povolena veřejnoprávní smlouvou o provedení stavby ze dne 19. 7.2013 a je již provozována na základě platného kolaudačního rozhodnutí, lze konstatovat, že ochranná a bezpečnostní pásma stavby ex lege vznikla již uvedením stavby do provozu.

Rozhodnutí o námitkách
Ve lhůtě pro podávání námitek stavební úřad obdržel vícero podání, která lze obsahově hodnotit jako námitky. Samostatně podala námitky obec Heřmánkovice, která tyto námitky doplnila o odborné vyjádření zpracované Mgr. Bc. Jindřichem Felcmanem a Ing. Arch. Veronikou Šindlerovou, Ph.D.
Dále podaly obsahově velmi podobná podání Renata Stečínská a Pavel Stečínský (přípis ze dne 12. 8. 2019), Martin Skalák a Hana Skaláková (přípis ze dne 8. 8. 2019), Marcel Vaněček (přípis ze dne 23. 7. 2019), Ing. Stanislav Chýlek a RNDr. Vlasta Chýlková (přípis ze dne 12. 8. 2019), Ondřej Papež (přípis ze dne 12. 8. 2019), Veronika Papežová (přípis ze dne 12. 8. 2019) Antonín Král a Jana Králová (přípis ze dne 12. 8. 2019), Helena Papežová (přípis ze dne 14. 8. 2019), Lukáš Lehotský a Jitka Lehotská (přípis ze dne 14. 8. 2019), Vlasta Heřmánková (nedatovaný přípis), Petr Flídr a Květoslava Flídrová (přípis ze dne 12. 8. 2019), Luboš Šimek a Kateřina Šimková (přípis ze dne 12. 8. 2019), Zdeněk Jirman (nedatovaný přípis), Luděk Macháček (nedatovaný přípis), Jiří Bek a Ilona Beková (přípis ze dne 12. 8. 2019), Josef Sádecký (nedatovaný přípis), Irena Gabrielová (přípis ze dne 9. 8. 2019), Karel Gabriel (přípis ze dne 9. 8. 2019), Ilona Doležalová (přípis ze dne 12. 8. 2019), Jan Ryba (přípis ze dne 12. 8. 2019), Jana Rybová (přípis ze dne 12. 8. 2019) a Blanka Macháčková (přípis ze dne 12. 8. 2019).
Jak již bylo rekapitulováno výše, obec Heřmánkovice ve svých námitkách uvádí především argumenty vztahující se k nesouladu dodatečně povolované stavby s platným územním plánem, což podkládá především závěry uvedenými v přiloženém odborném posouzení. K tomu obec dodává, že je třeba sledovat smysl a účel územního plánu a vycházet z jazykového, systematického a teleologického výkladu územního plánu. Obec v tomto směru zvlášť upozorňuje, že rozpor s územním plánem tvrdí samotná obec, jež územní plán přijala a rovněž

orgán územního plánování, který byl pořizovatelem daného územního plánu. Upozorňuje pak v této souvislosti, že povolení stavby v rozporu s územním plánem by mohlo být za této situace chápáno jako neústavní zásah do práva na samosprávu. Dále obec zpochybňuje objektivitu stanovisek zpracovaných pro žadatele advokátní kanceláří Frank Bold advokáti, s.r.o., a pro město Broumov KVB advokátní kanceláří s.r.o. Samostatnou obsáhlou argumentaci pak obsahuje též přiložené odborné posouzení.
Stavební úřad už se z valné většiny s argumenty obce a jí předloženého odborného posouzení vypořádal výše v části týkající se posouzení souladu stavby s územním plánem a posouzení souladu stavby s cíli a úkoly územního plánování, uvedené je však na tomto místě třeba rekapitulovat a doplnit.
Spor mezi účastníky řízení ohledně souladu stavby s územním plánem spočívá mj. v tom, zda lze stavbu zemědělské bioplynové stanice označit za stavbu spadající do výčtu přípustného využití dané plochy „Plocha výroby a skladování – zemědělská výroba“. V tomto ohledu stavební úřad dospěl k závěru (viz výše), že s ohledem na to, že stavba bioplynové stanice zemědělského typu charakterově odpovídá hlavnímu způsobu využití dané plochy (tj. zemědělské areály) a není uvedena v nepřípustné využití, je dán soulad s územním plánem. Zároveň dbal stavební úřad dobré víry stavebníka. O nutnosti využití této interpretační metody i při výkladu regulativů územního plánu se stavební úřad obsáhle rozepsal výše, základ argumentace však stojí na tom faktu, že pravidla územního plánu – byť jsou vtělena do opatření obecné povahy – mají povahu veřejnomocenské regulace a zásahu do práv jednotlivců, a proto se na jejich výklad musí vztahovat stejná interpretační pravidla jako na výklad veřejnoprávních norem.
Možnost využití této interpretační metody by přitom byla výrazně limitována v případě „běžného“ řízení o dodatečném povolení – v tomto konkrétním případě je však třeba zohlednit, že k realizaci a kolaudaci stavby došlo na základě veřejnoprávních smluv platně uzavřených mezi stavebním úřadem a žadatelem, které však byly následně prohlášeny krajským úřadem za neúčinné. Nejedná se tedy o situaci, kdy se jedná o dodatečné povolení stavby, kterou stavebník realizoval v přímém rozporu se stavebním zákonem, ale o stavbu, která byla realizována na základě platného právního titulu, jenž však byl až ex post prohlášen za neúčinný.

Rovněž je zde namístě (opětovně) upozornit, že obec ani jí předložené odborné posouzení prakticky nereagují na to, že územní plán obsahuje pro danou plochu též podmíněně přípustné využití, které je pro danou stavbu nesmírně relevantní, neboť tato s největší pravděpodobností splňuje onu podmínku podmiňující přípustnost umístění stavby do dané funkční plochy. Byť by tedy zde mohly vyvstat určité pochybnosti o tom, zda má být regulativ podmíněně přípustného využití interpretován způsobem příhodnějším pro žadatele, takovému závěru nahrává jak jazykový, tak systematický a komparativní výklad.
Celkově vzato je tedy třeba uzavřít, že při náležitém zákonném výkladu regulativů územního plánu je třeba dospět k závěru, že projednávaná stavba je v souladu s územním plánem obce Heřmánkovice.
Nic na tomto závěru nemůže změnit ani vůle a momentální přesvědčení obce, resp. jejích představitelů, či názor orgánu územního plánování (z roku 2012), neboť ani obec ani orgán územního plánování nejsou správním orgánem aplikujícím regulativy územního plánu. Bylo by pak ostatně v obecné rovině jistě nežádoucí, aby veřejná moc, která schválila regulaci, měla též monopol k jejímu výkladu, bez ohledu na další ústavní či zákonná pravidla (právní předpisy v demokratickém systému rovněž neaplikují zákonodárci, ale především soudy, příp. správní orgány pod soudním dohledem).
Je namístě uznat, že při výkladu norem je někdy vhodné přihlédnout k záměru tvůrce normy, resp. zákonodárce, nicméně tento záměr není za každých okolností zcela rozhodující. V tomto ohledu navíc musí stavební úřad upozornit, že postoj obce Heřmánkovice, resp. jejích představitelů není v této věci neměnný. Stavebnímu úřadu jsou známy okolnosti vyslovení

souhlasu obce Heřmánkovice s realizací stavby bioplynové stanice (na jednání zastupitelstva obce konaném dne 28. 12. 2012 byl vysloven souhlas nadpoloviční většiny zastupitelů s realizací stavby) a rovněž si je vědom toho, že v době od realizace předmětné stavby do dne vydání tohoto rozhodnutí došlo ve vedení obce Heřmánkovice k názorovým odklonům od tehdy zastávaného názoru. Nelze tedy bez dalšího využít argument, že obec Heřmánkovice je tím, kdo by měl mít závěrečné a rozhodné slovo při interpretaci jejího územního plánu.

K posledně uvedenému pak stavební úřad ještě může doplnit, že ve stanovisku obce Heřmánkovice ze dne 25. 4. 2018 (k příloze č. 1 technické zprávy dokumentace skutečného provedení stavby) se mj. uvádí: „Územní plán obce, podle kterého je posuzována vhodnost umístění BPS, byl schválen v roce 2011. V této době nikdo ani netušil, že z toho, čím mají být krmena zemědělská zvířata a hnojena pole, bude někdo vyrábět elektřinu a nazývat to zemědělskou výrobou.“ Z uvedeného tvrzení vyplývá, že si obec Heřmánkovice v době přijímání územního plánu neuvědomovala plný dosah regulativů a nelze tedy ani jednoznačně tvrdit, že obec Heřmánkovice má být rozhodujícím vykladatelem těchto regulativů a předkladatelem závěrů o tom, jak byly regulativy při jejich formulaci zamýšleny.

Na úplný závěr rozhodnutí o námitkách obce Heřmánkovice pak lze ještě (spíše pro úplnost) podotknout, že se stavební úřad neztotožňuje ani se závěry obce ohledně relevance stanovisek zpracovaných advokátními kancelářemi.

Jak ostatně uvedl sám žadatel ve svém vyjádření k námitkám ze dne 6. 9. 2019, jím předložená stanoviska zpracovaná advokátní kanceláří Frank Bold advokáti, s.r.o., nepředstavují nestranné posouzení, se kterým by měl stavební úřad zacházet jako s důkazem, ale jedná se o erudovanou právní argumentaci ve vztahu k dané věci, která podporuje závěry žadatele. Tento postup v řízení je běžný a je bez dalšího zřejmé, že toto stanovisko nemusí být nutně zcela objektivní (stavební úřad se ostatně s některými jeho pasážemi zcela neztotožňuje – viz výše). Právní stanovisko KVB advokátní kanceláře s.r.o. pak bylo zpracováno dle požadavku zadavatele (město Broumov) jako stanovisko objektivní, které mělo poskytnout argumentační základnu pro rozhodnutí stavebního úřadu, který se však jako v tomto ohledu nezávislý orgán mohl s přístupem advokátní kanceláře ztotožnit, či nikoli. Stavební úřad navíc obě stanoviska zpracovaná uvedenými advokátními kanceláři nechal posoudit krajským úřadem, v rámci žádosti o metodické stanovisko ze dne 21. 2.2019, se závěrem, který je obsažen ve sdělení krajského úřadu ze dne 4. 3. 2019 a je zmíněn výše v tomto odůvodnění.

Obec Heřmánkovice ve svých námitkách opomíjí ten fakt, že stanovisko může být pojato jako objektivní i tehdy, pokud je zpracováváno advokátní kanceláří. V tomto ohledu je bez dalšího irelevantní odkaz obce na ustanovení zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, z něhož vyplývá, že je advokát povinen postupovat podle pokynů klienta, neboť pokynem klienta samozřejmě může být i zadání vypracování stanoviska zcela objektivního a nikoli tendenčně nevyváženého (v tomto ohledu je pak bez jakékoli váhy i tvrzení obce, že jí předložené odborné posouzení bylo vypracováno autorizovanými osobami, tedy osobami nestrannými, když neexistuje jakákoli záruka nestrannosti daných osob, které mohou být v daném případě vázány smlouvou či mohou být ve vztahu k věci či zúčastněným osobám jakkoli zaujaté; zároveň nejde o znalecký posudek soudních znalců a řada otázek, které jsou v tomto posouzení popsány, nejsou otázky znalecké, ale právní).

S žádným ze stanovisek nicméně stavební úřad stejně nenakládal jako s důkazem, resp. s odborným vyjádřením, které by pro něj bylo jakkoli právně závazné. To ostatně platí i pro odborné vyjádření předložené obcí Heřmánkovice, které sice nebylo zpracováno advokátní kanceláří, nicméně rovněž není jeho obsah pro stavební úřad určující, neboť výklad a aplikace právních norem (a potažmo regulativů územního plánu) náleží výhradně stavebnímu úřadu.

Souhrnně řečeno (a s odkazem na výše uvedený rozbor souladnosti stavby s platným územním plánem a s cíli a úkoly územního plánování), stavební úřad posoudil námitky uplatněné obcí

Heřmánkovice a tyto námitky neshledal odůvodněnými, pročež námitkám nevyhovuje a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.
K dalším podaným námitkám se stavební úřad vyjádří souhrnně, neboť se jedná o námitky uplatněné sice větším množstvím osob, nicméně obsahově se námitky takřka úplně překrývají.
Námitky vyslovené dalšími účastníky řízení se zakládají zejména na tvrzení, že stavba zatěžuje nepřiměřeně okolní zástavbu hlukem, prachem a pachem. Další argument se vztahuje k nárůstu intenzity dopravy v obci, jež má přímý dopad na kvalitu bydlení v obci Heřmánkovice a v některých případech se negativně projevuje na statice samotných budov okolo silnice procházející obcí. Účastníci řízení dále poukazují na snížení hodnoty jejich nemovitostí zasažených imisemi projednávané stavby. Někteří účastníci řízení pak poukazují též na to, že jsou dotčeni umístěním stavby v rozporu s územním plánem.
Obsahově se již stavební úřad výše vypořádal i s těmito námitkami (viz část týkající se posouzení souladu stavby s územním plánem a s cíli a úkoly územního plánování), může však na tomto místě v rámci rozhodnutí o podaných námitkách (s odkazem na již uvedené) rekapitulovat.
Ohledně souladu stavby s územním plánem již stavební úřad konstatoval, že při zákonném výkladu regulativů je nutné dospět k závěru, že stavba je umístěna v souladu s platným územním plánem obce Heřmánkovice.
Ohledně imisí, které stavba produkuje, je pak namístě připomenout, že ty parametrově nevybočují (ať co do jejich charakteru – hluk, prašnost, pach) z imisí již dříve produkovaných zemědělským areálem, do kterého byla bioplynová stanice umístěna. Fakt, že některé – obzvláště pachové – imise mohou být částečně (nikoli co do kvantity) odlišné, nemůže zakládat nepřípustnost stavby pro nepřiměřenou zátěž pro její okolí. Obytné domy nacházející se v blízkosti zemědělského areálu jsou dlouhodobě vystaveny imisím spojeným se zemědělskou výrobou, chovem dobytka a prvotním zpracováním zemědělských produktů. Do bioplynové stanice se ukládají rovněž zemědělské produkty, resp. produkty a vedlejší produkty zemědělské výroby, pročež se nejedná o imise povahově odlišné, přičemž jejich intenzita nepřekročila běžnou míru imisí spojených se zemědělským areálem.
V tomto ohledu je namístě připomenout, že projednávaná stavba byla odsouhlasena všemi dotčenými orgány, mj. krajskou hygienickou stanicí, která uznala hladinu hluku i dalších imisí, jež spadají do oblasti jejího zkoumání, jako přiměřenou poměrům území. Rovněž je namístě připomenout, že podle sdělení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 14. 5. 2012, čj. 6936/ZP/2012-Čr, k oznámení podlimitního záměru ve smyslu § 6 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí předmětná stavba vůbec nepodléhá zjišťovacímu řízení dle tohoto právního předpisu, neboť (i s přihlédnutím k hlukové a rozptylové studii) u této stavby nelze předpokládat významné vlivy na životní prostředí a obyvatelstvo. Stavební úřad tedy v tomto ohledu nemůže shledat námitky týkající se škodlivých imisí za důvodné.
Ohledně námitek vztahujících se ke snižování hodnoty majetku účastníků řízení se musí stavební úřad ztotožnit s vyjádřením žadatele ze dne 6. 9. 2019, ve kterém žadatel uvádí, že závěry o snížení hodnoty majetku nejsou nijak podložené, přičemž podle závěru stavebního úřadu se jedná toliko o subjektivní pocit dotčených vlastníků. Lze pak rovněž v tomto kontextu upozornit, že samotné snížení hodnoty nemovitostí nemůže být považováno za důvod pro nepovolení stavby – pokud by toto pravidlo platilo, nebylo by prakticky možné povolit umístění žádných emise produkujících staveb. Emise nesmějí být natolik intenzivní, aby to převážilo zájem na další výstavbě a právo vlastníka pozemku (stavebníka) užívat svého vlastnického práva podle svého uvážení. V tomto případě je stavební úřad (s ohledem na vše výše uvedené) přesvědčen, že k takovému nárůstu imisí nedochází, neboť i před umístěním stavby byly v daném území imise související se zemědělským areálem a projednávaná stavba svým charakterem ani povahou surovin, které jsou v ní skladovány, nevybočuje z charakteristik funkčního zemědělského areálu. Je pak třeba i v tomto ohledu upozornit, že stavba byla

odsouhlasena dotčenými orgány a bylo potvrzeno, že u této stavby nelze předpokládat významné vlivy na životní prostředí a obyvatelstvo.
Vypořádání námitek vztahujících se ke zvýšené dopravní zátěži již rovněž stavební úřad uvedl výše, nicméně může zde uvést, že navýšení intenzity dopravy je jistě negativním jevem, ale tato intenzita nedosáhla úrovně, která by vylučovala dodatečné povolení stavby. K tomuto závěru stavební úřad dospěl s ohledem na to, že se ke stavbě souhlasně vyjádřil jak správce silnice, která prochází obcí Heřmánkovice, tak dopravní inspektorát Policie České republiky, a dále s ohledem na to, že k zásadním zvýšením dopravního zatížení dochází toliko nárazově v období kampaní (k tomu viz výše). Úroveň dopravy předcházející uvedení stavby do provozu byla pak snížena především tím, že ustal transport hnoje (5 000 t/rok cca 12 jízd TNV/den) ze statku jižním směrem obcí asi 1 500 m, kde se nachází přechodné hnojiště (jak vyplývá z Dodatku k odbornému posudku č. 106/2013 podle § 11 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů).
Ohledně tvrzení, že zvýšením dopravní zátěže dochází ke vzniku škody na majetku vlastníků nemovitostí v blízkosti silnice procházející obcí Heřmánkovice, nemůže stavební úřad vynést definitivní soud a nemůže si v tomto ohledu o věci sám učinit úsudek. Není totiž v kompetenci stavebního úřadu posuzovat, zda na majetku účastníků řízení o dodatečném povolení stavby vznikla škoda, v jaké výši a kdo ji způsobil. V této věci se účastníci řízení mohou obrátit na příslušný obecný soud, který je oprávněn posoudit existenci jejich nároku na náhradu vzniklé škody nebo na provedení kompenzačních opatření apod.
I námitky ostatních účastníků řízení tedy musí stavební úřad vyhodnotit jako nedůvodné a v rámci svého rozhodnutí se jimi neřídil.

Účastnící řízení o dodatečném povolení stavby
Účastníci řízení dle § 85 odst. 1 písmeno a) a b) a odst. 2 písmeno a) až c) stavebního zákona:
EURO – EKOSERVIS a.s., IČO 63998866, Kubelíkova 1224, 130 00 Praha 3-Žižkov
Obec Heřmánkovice, zástupce na základě plné moci: Mgr. Linda Havránková, advokát, Dlouhá 101/13, 500 03 Hradec Králové IDDS: 7zjaecd
Alena Slavíčková, Heřmánkovice č.p. 12, 549 84 Heřmánkovice
Josef Slavíček, Heřmánkovice č.p. 12, 549 84 Heřmánkovice
Bohumil Kantorík, Heřmánkovice č.p. 204, 549 84 Heřmánkovice
Jan Holeček, Heřmánkovice č.p. 34, 549 84 Heřmánkovice
Státní pozemkový úřad, IDDS: z49per3
Správa silnic Královéhradeckého kraje, IDDS: 6m8k8ey, čj. SSKHK/SS/13178/2019 ze dne 20. 8. 2019
Lesy České republiky, s.p., IDDS: e8jcfsn, potvrzení čj. LCR953/001816/2017 ze dne 20.4.2017
Petra Bednářová, Javorová č.p. 959, 250 81 Nehvizdy
Lukáš Valík, Ruprechtice č.p. 17, 549 83 Meziměstí u Broumova 3
ČEZ Distribuce, a. s., IDDS: v95uqfy, vyjádření zn. 0100739658 ze dne 4.5.2017, potvrzení platnosti zn. 4120770202 ze dne 5. 5. 2017
Česká telekomunikační infrastruktura a.s., IDDS: qa7425t, vyjádření čj. 581611/17 ze dne 5. 4. 2017
Vodovody a kanalizace Náchod, a.s., IDDS: d7tgx37, vyjádření čj. 1300063-B/Le ze dne 14. 6. 2013 a 7. 4. 2017 a 1303827/Le ze dne 22. 7. 2013 a 7. 4. 2017, zn. 19-04492 ze dne 20. 8. 2019
Krajský pozemkový úřad pro Královéhradecký kraj, Kydlinovská č.p. 245, 503 01 Hradec Králové
UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IDDS: pmigtdu

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům:
st. p. 10, 14, 17, 24, 27, 29, 31, 34, 38, 39, 42/1, 42/2, 49/1, 61, 92, 107, 119, 147, 167, 172, 173, 174, 176, 177, 180/2, 182, 183, 185, 215, 216, 217/1, 217/2, 219, 220, 223, 224, 256,

354, 389, 399, 444, 455, 457, 463, 464, 465, 499, 500, 502, 506, 523, 547, 550, 562, 563, 564, 565, 571, 574, 583 parc. č. 27, 37/2, 41, 43, 45, 48/3, 49, 51/1, 51/2, 57/1, 57/2, 59, 60, 63, 64, 66, 74, 75/1, 78, 79, 80, 81/1, 81/2, 81/3, 90/1, 91, 93, 94, 103, 104/1, 104/2, 107, 113/1, 113/3, 114, 139, 254/2, 257/5,258/3, 686/2, 686/3, 687, 962/2, 964/1, 964/2, 965, 966, 970/1, 970/2, 970/3, 1033, 1035/2, 1039/1, 1039/3, 1042, 1043/1, 1043/2, 1044, 1048/3, 1095/1, 2373/1, 2534/22, 2543, 2544, 2547, 2548, 2550, 2555, 2577, 2675, 2850/1, 2852/1, 2852/2, 2866, 2867, 2868, 2882, 2883, 2884, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3087, 3088, 3089, 3248, 3246, 3390, 3391, 3392, 3394, 3395, 3396, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3432, 3435, 3436, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3491 v katastrálním území Heřmánkovice

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám:

Heřmánkovice č.p. 45, č.p. 90, č.p. 98, č.p. 73, č.p. 31, č.p. 33, č.p. 26, č.p. 229, č.p. 23, č.p. 24, č.p. 29, č.p. 32, č.p. 42, č.p. 43, č.p. 100, č.p. 89, č.p. 91, č.p. 92, č.p. 94, č.p. 96, č.p. 102, č.p. 235, č.p. 107, č.p. 48, č.p.175, č.p.208, č.p. 209, č.p.165, č.p.15, č.p.50, č.p.276, č.p.191, č.p. 10, č.p. 49

Účastníci řízení dle § 109 písmeno a) až f) stavebního zákona:

EURO – EKOSERVIS a.s., IČO 63998866, Kubelíkova 1224, 130 00 Praha 3-Žižkov
Alena Slavíčková, Heřmánkovice č.p. 12, 549 84 Heřmánkovice
Josef Slavíček, Heřmánkovice č.p. 12, 549 84 Heřmánkovice
Bohumil Kantorík, Heřmánkovice č.p. 204, 549 84 Heřmánkovice
Jan Holeček, Heřmánkovice č.p. 34, 549 84 Heřmánkovice
Správa silnic Královéhradeckého kraje, IDDS: 6m8k8ey, čj. SSKHK/SS/13178/2019 ze dne 20. 8. 2019
Státní pozemkový úřad, IDDS: z49per3
Lesy České republiky, s.p., IDDS: e8jcfsn, potvrzení čj. LCR953/001816/2017 ze dne 20. 4. 2017
Petra Bednářová, Javorová č.p. 959, 250 81 Nehvizdy
Lukáš Valík, Ruprechtice č.p. 17, 549 83 Meziměstí u Broumova 3
ČEZ Distribuce, a. s., IDDS: v95uqfy, vyjádření zn. 0100739658 ze dne 4. 5. 2017, potvrzení platnosti zn. 4120770202 ze dne 5. 5. 2017
Česká telekomunikační infrastruktura a.s., IDDS: qa7425t, vyjádření čj. 581611/17 ze dne 5. 4. 2017
Vodovody a kanalizace Náchod, a.s., IDDS: d7tgx37, vyjádření čj. 1300063-B/Le ze dne 14. 6. 2013 a 7. 4. 2017 a 1303827/Le ze dne 22. 7. 2013 a 7. 4. 2017, zn. 19-04492 ze dne 20. 8. 2019
Krajský pozemkový úřad pro Královéhradecký kraj, Kydlinovská č. p. 245, 503 01 Hradec Králové
UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IDDS: pmigtdu

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům:

st. p. 10, 14, 17, 24, 27, 29, 31, 34, 38, 39, 42/1, 42/2, 49/1, 61, 92, 107, 119, 147, 167, 172, 173, 174, 176, 177, 180/2, 182, 183, 185, 215, 216, 217/1, 217/2, 219, 220, 223, 224, 256, 354, 389, 399, 444, 455, 457, 463, 464, 465, 499, 500, 502, 506, 523, 547, 550, 562, 563, 564, 565, 571, 574, 583, parc. č. 27, 37/2, 41, 43, 45, 48/3, 49, 51/1, 51/2, 57/1, 57/2, 59, 60, 63, 64, 66, 74, 75/1, 78, 79, 80, 81/1, 81/2, 81/3, 90/1, 91, 93, 94, 103, 104/1, 104/2, 107, 113/1, 113/3, 114, 139, 254/2, 257/5,258/3, 686/2, 686/3, 687, 962/2, 964/1, 964/2, 965, 966, 970/1, 970/2, 970/3, 1033, 1035/2, 1039/1, 1039/3, 1042, 1043/1, 1043/2, 1044, 1048/3, 1095/1, 2373/1, 2534/22, 2543, 2544, 2547, 2548, 2550, 2555, 2577, 2675, 2850/1, 2852/1, 2852/2, 2866, 2867, 2868, 2882, 2883, 2884, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3087, 3088, 3089, 3248, 3246, 3390, 3391, 3392, 3394, 3395, 3396, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3432,

3435, 3436, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3491 v katastrálním území Heřmánkovice

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám:

Heřmánkovice č.p. 45, č.p. 90, č.p. 98, č.p. 73, č.p. 31, č.p. 33, č.p. 26, č.p. 229, č.p. 23, č.p. 24, č.p. 29, č.p. 32, č.p. 42, č.p. 43, č.p. 100, č.p. 89, č.p. 91, č.p. 92, č.p. 94, č.p. 96, č.p. 102, č.p. 235, č.p. 107, č.p. 48, č.p. 175, č.p. 208, č.p. 209, č.p. 165, č.p. 15, č.p. 50, č.p. 276, č.p. 191, č.p. 10, č.p. 49

V případě řízení s velkým počtem účastníků se účastníci řízení podle § 109 písm. e) a f) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí přímo dotčených vlivem záměru.

Stanoviska, vyjádření sdělili:

- vyjádření společnosti ČEZ Distribuce a.s. zn. 0100172954 ze dne 12. 6. 2013, zn. 1053819781 ze dne 14. 5. 2013, smlouva č. 12_SOBS01_4120770202, sp. zn. 0101115277 ze dne 21. 5. 2019, zn. 0100739658 ze dne 4. 5. 2017, a zn. 4120770202 ze dne 5. 5. 2017;
- vyjádření společnosti Česká telekomunikační infrastruktura a.s. čj. 598999/13 ze dne 12. 6. 2013, čj. 29714/12 ze dne 20. 2. 2012, čj. 501118/2013 ze dne 3. 1. 2013, POS221/13 ze dne 14. 6. 2013, POS 157/13 ze dne 13. 5. 2013 a čj. 581611/7 ze dne 5. 4. 2017;
- rozhodnutí, povolení zvláštního užívání komunikace spis.zn. MUBR 675/2013 Pí ze dne 9.1.2013, rozhodnutí, povolení zvláštního užívání komunikace sp. zn. MUBR 14412/2013 ze dne 4. 6. 2013, sdělení sp. zn. MUBR9530/2017/ST/MA ze dne 5. 4. 2017, které bylo vydáno Městským úřadem v Broumově, odborem stavebního úřadu a územního plánování, silničním správním úřadem;
- vyjádření Správy silnic Královéhradeckého kraje, příspěvková organizace čj. SSKHK/SS/13178/2019 ze dne 20. 8. 2019;
- vyjádření společnosti Vodovody a kanalizace Náchod, a.s., zn. 19-04492 ze dne 20. 8. 2019 (i nadále zůstává v platnosti vyjádření čj. 1300063-B/Le ze dne 14. 6. 2013 a čj. 1303827/Le ze dne 22. 7. 2013);
- Vyjádření Obce Heřmánkovice ze dne 2. 1. 2012;
- Vyjádření Lesů České republiky s.p. čj.LCR953/001980/2013 ze dne 29. 5. 2013;
- Vyjádření Státního pozemkového úřadu Hradec Králové zn. 047256/2013 ze dne 1. 3. 2013 a zn. 190595/2013 ze dne 13. 5. 2013;
- Závazné stanovisko ČR Státní energetické inspekce pro Královéhradecký a Pardubický kraj Zn. 1669/13/52.103/Ul ze dne 9. 5. 2013;
- vyjádření sp. zn. MUBR10931/2017/OŽP-3 ze dne 12. 4. 2017 Městského úřadu v Broumově, odboru životního prostředí (i nadále zůstávají v platnosti podmínky uvedené ve vyjádření k výše uvedenému záměru, které vydal MěÚ Broumov pod čj.: 12241/2013/OŽP-Ar-6 dne 3. 6. 2013, souhlas vodoprávního úřadu čj. 14256/2013/OŽP-Ar-8 ze dne 5. 6. 2013, závazné stanovisko čj. 14205/2013/OŽP-Ar-4 ze dne 5. 6. 2013);
- sdělení čj. 01631/VC/17 ze dne 4. 4. 2017 a stanoviska čj. 00747/BR/2013/AOPK z 31. 5. 2013 Agentury ochrany přírody a krajiny, Správy CHKO Broumovsko, Police nad Metují;
- potvrzení spis. zn. S-KHSHK 11826/2017/2 ze dne 28. 4. 2017 a závazného stanoviska čj. S-KHSHK 10118/2013/HP.NA/Ho ze dne 21. 5. 2013 Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje, územní pracoviště Náchod;
- požadavků čj. KRPH-94-133/ČJ-2012-050506 ze dne 3. 5. 2012 a 3. 5. 2017 stanovené Krajským ředitelstvím Policie královéhradeckého kraje, územní odbor Náchod DI;
- závazného stanoviska sp. zn. 59281/2016-8201-OÚZ-PCE ze dne 11. 1. 2017 Sekce ekonomické a majetkové Ministerstva obrany, odbor ochrany územních zájmů;
- ČR Ministerstvo obrany, Vojenská ubytovací a stavební správa Pardubice čj. 3333/25271-ÚP/2013-1412 ze dne 9. 5. 2013;

- stanoviska PVZ/13/11561/Km/0 ze dne 13. 5. 2013, zn. PVZ/13/13584/Km/0 ze dne 24. 5. 2013 a čj. PVZ/17/15155/Km/0 ze dne 13. 4. 2017 Povodí Labe s.p. Hradec Králové;
- sdělení Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj čj. 7742/8.42/13/15.7 ze dne 24. 5. 2013 a čj. 6059/8.42/17 ze dne 4. 4. 2017;
- závazné stanovisko HSHK -390/NA-OP-2013 ze dne 15. 5. 2013, vyjádření čj. HSHK-2352-2/2017 (433-NA-OP-2017) ze dne 24. 4. 2017 Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje, územní odbor Náchod;
- sdělení zn. KUKHK-11958/ZP/2017 ze dne 31. 3. 2017, závazné stanovisko zn. 9 387/ZP/2013-Bu-2 ze dne 24. 5. 2013, sdělení k oznámení zn.6936/ZP/2012-Čr ze dne 14. 5. 2012 Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství EIA, IPPC a technické ochrany životního prostředí;
- stanoviska čj. SVS/2013/031205-H ze dne 9. 5. 2013 a čj. SVS/2017/049135-H ze dne 18. 4. 2017 Státní veterinární správy pro Královéhradecký kraj.

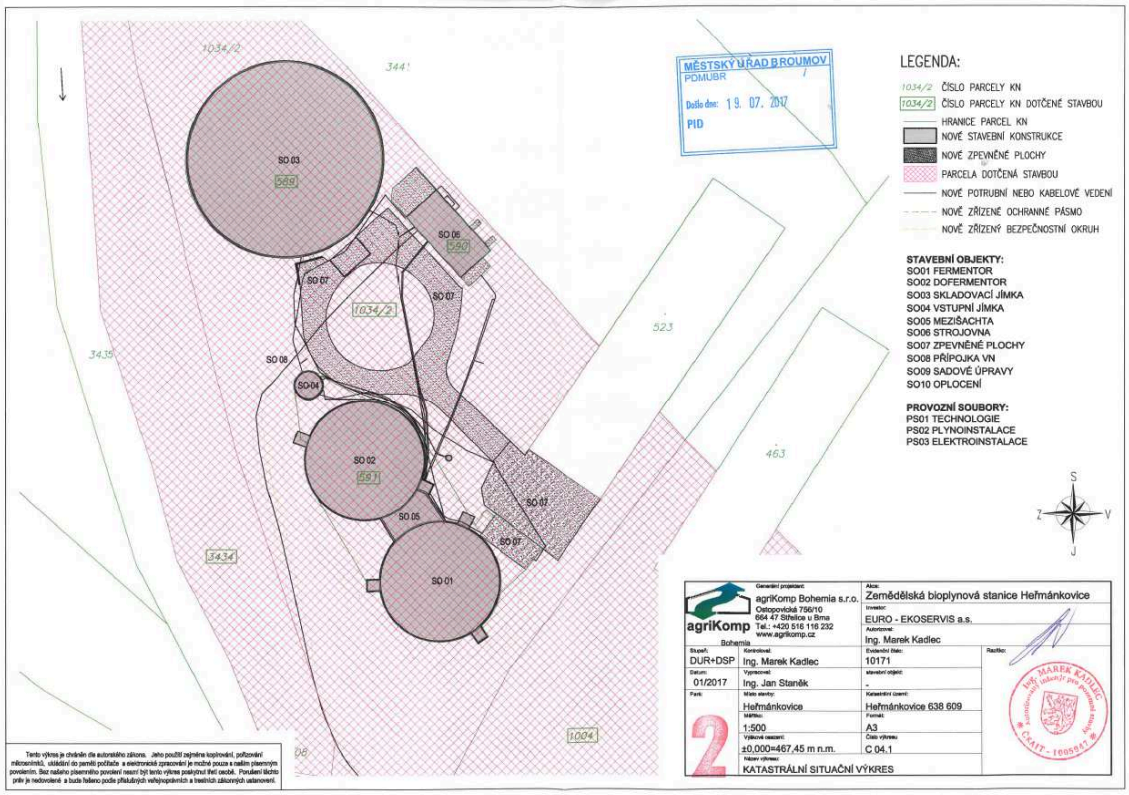
K řízení o dodatečném povolení stavby byla doložena dokumentace vypracovaná Ing. Markem Kadlecem, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby ČKAIT 1005947, agriKomp Bohemia s.r.o., Ostopoviská 756/10, 664 47 Střelice u Brna, datum leden 2017, číslo ev. zakázky 10171, součásti dokumentace je odborný posudek č. 106/2013 podle ustanovení § 11, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, který vypracovala Detekta s.r.o., Franzova 63, 614 00 Brno, odpovědný zástupce Mgr. Bořek Švrčula, Závěrečná zpráva Inženýrsko-geologického průzkumu pro výstavbu bioplynové stanice v Heřmánkovicích, vypracovaná RNDr. Martinem Rinnem, Expertní posouzení bioplynové stanice vypracované Ing. Lukášem Hejným, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby, požární bezpečnost staveb ČKAIT 1005399, vyjádření projektanta ke sdělení Městského úřadu v Broumově. Součástí je i osvědčení o autorizaci pro Ing. Marka Kadlece a Ing. Jiřího Janečka.

Stavební úřad zajistil vzájemný soulad předložených závazných stanovisek dotčených orgánů vyžadovaných zvláštními předpisy a zahrnul je do podmínek rozhodnutí.
Stavební úřad rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, za použití ustanovení právních předpisů ve výroku uvedených.

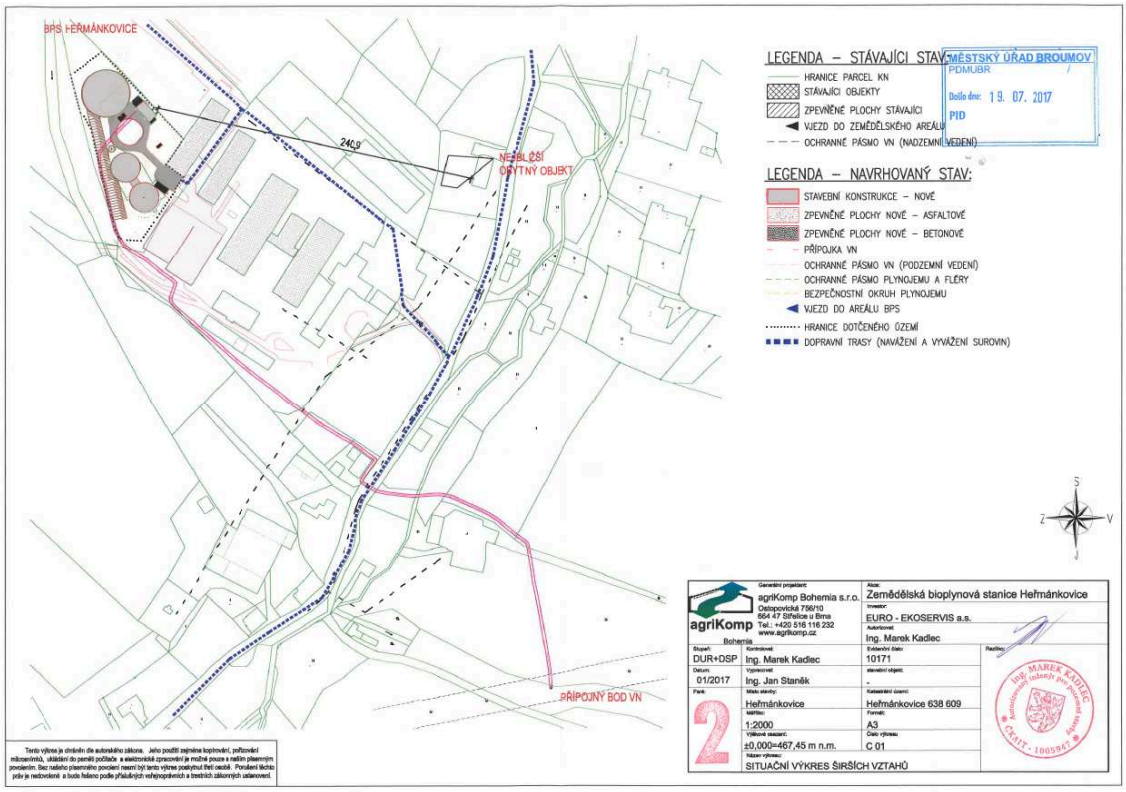
Poučení účastníků:
Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu podáním u zdejšího správního orgánu (Městského úřadu Broumov, odboru stavebního úřadu a územního plánování).
Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.
Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Včas podané odvolání má odkladný účinek.
Stavební úřad po dni nabytí právní moci dodatečného povolení zašle stavebníkovi jedno vyhotovení ověřené projektové dokumentace a štítek obsahující identifikační údaje o povolené stavbě. Další vyhotovení ověřené projektové dokumentace zašle vlastníkovi stavby, pokud není stavebníkem.
Po nabytí právní moci stavební úřad zastaví řízeni o nařízení odstranění stavby.

Příloha:

Katastrální situační výkres číslo výkresu C 04.1, ev. č. 10171

Situační výkres širších vztahů číslo výkresu C 01, ev. č. 10171

„Otisk úředního razítka“

Jiřina Kučerová
zástup vedoucího odboru stavebního úřadu
a územního plánování
Městského úřadu Broumov

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno nejméně po dobu 15 dnů ne úřední desce a zveřejněno též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Vyvěšeno dne : Sejmuto dne :

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí.

Poplatek:
Správní poplatek podle zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, byl uhrazen převodem dne 30. 1. 2020, č. v. 22 ve výši 30 000 Kč (třicettisíckorunčeských).

Obdrží:
účastníci řízení o dodatečném povolení stavby (dodejky)
EURO – EKOSERVIS a.s., IDDS: 5rkdykp
Obec Heřmánkovice, zástupce v plné moci: Mgr. Linda Havránková, advokát, Dlouhá 101/13, 500 03 Hradec Králové IDDS: 7zjaecd
Alena Slavíčková, Heřmánkovice č.p. 12, 549 84 Heřmánkovice
Josef Slavíček, Heřmánkovice č.p. 12, 549 84 Heřmánkovice
Bohumil Kantorík, Heřmánkovice č.p. 204, 549 84 Heřmánkovice
Jan Holeček, Heřmánkovice č.p. 34, 549 84 Heřmánkovice
Správa silnic Královéhradeckého kraje, IDDS: 6m8k8ey
Lesy České republiky, s.p., IDDS: e8jcfsn
Státní pozemkový úřad, IDDS: z49per3
Petra Bednářová, Javorová č.p. 959, 250 81 Nehvizdy
Lukáš Valík, Ruprechtice č.p. 17, 549 83 Meziměstí u Broumova 3
ČEZ Distribuce, a. s., IDDS: v95uqfy
Česká telekomunikační infrastruktura a.s., IDDS: qa7425t
Vodovody a kanalizace Náchod, a.s., IDDS: d7tgx37
Krajský pozemkový úřad pro Královéhradecký kraj, Kydlinovská č.p. 245, 503 01 Hradec Králové
UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IDDS: pmigtdu

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům:
st. p. 10, 14, 17, 24, 27, 29, 31, 34, 38, 39, 42/1, 42/2, 49/1, 61, 92, 107, 119, 147, 167, 172, 173, 174, 176, 177, 180/2, 182, 183, 185, 215, 216, 217/1, 217/2, 219, 220, 223, 224, 256, 354, 389, 399, 444, 455, 457, 463, 464, 465, 499, 500, 502, 506, 523, 547, 550, 562, 563, 564, 565, 571, 574, 583, parc. č. 27, 37/2, 41, 43, 45, 48/3, 49, 51/1, 51/2, 57/1, 57/2, 59, 60, 63, 64, 66, 74, 75/1, 78, 79, 80, 81/1, 81/2, 81/3, 90/1, 91, 93, 94, 103, 104/1, 104/2, 107, 113/1, 113/3, 114, 139, 254/2, 257/5,258/3, 686/2, 686/3, 687, 962/2, 964/1, 964/2,

965, 966, 970/1, 970/2, 970/3, 1033, 1035/2, 1039/1, 1039/3, 1042, 1043/1, 1043/2, 1044, 1048/3, 1095/1, 2373/1, 2534/22, 2543, 2544, 2547, 2548, 2550, 2555, 2577, 2675, 2850/1, 2852/1, 2852/2, 2866, 2867, 2868, 2882, 2883, 2884, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3087, 3088, 3089, 3248, 3246, 3390, 3391, 3392, 3394, 3395, 3396, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3432, 3435, 3436, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3491 v katastrálním území Heřmánkovice

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním stavbám:

Heřmánkovice č.p. 45, č.p. 90, č.p. 98, č.p. 73, č.p. 31, č.p. 33, č.p. 26, č.p. 229, č.p. 23, č.p. 24, č.p. 29, č.p. 32, č.p. 42, č.p. 43, č.p. 100, č.p. 89, č.p. 91, č.p. 92, č.p. 94, č.p. 96, č.p. 102, č.p. 235, č.p. 107, č.p. 48, č.p.175, č.p.208, č.p. 209, č.p. 165, č.p. 15, č.p. 50, č.p. 276, č.p. 191, č.p. 10, č.p. 49

Doručí se veřejnou vyhláškou (k vyvěšení na úřední desce a též způsobem umožňující dálkový přístup a následnému potvrzení a vrácení)
Městský úřad Broumov, správní odbor
Obec Heřmánkovice

dotčené správní úřady
Městský úřad Broumov, úřad územního plánování, třída Masarykova č.p. 239, 550 14 Broumov
Městský úřad Broumov, správní odbor, třída Masarykova č.p. 239, 550 14 Broumov
Městský úřad Broumov, odbor životního prostředí, třída Masarykova č.p. 239, 550 01 Broumov
Městský úřad Broumov, odbor stavebního úřadu a územního plánování, silniční správní úřad, třída Masarykova č.p. 239, 550 14 Broumov 1
Státní veterinární správa, pracoviště v Náchodě, IDDS: d2vairv
Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Královéhradecký kraj, IDDS: hq2aev4
Státní úřad inspekce práce, Inspektorát bezpečnosti práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj, IDDS: cmwaazf
Hasičský záchranný sbor Královéhradeckého kraje, IDDS: yvfab6e
Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, IDDS: gcgbp3q
Správa CHKO Broumovsko, Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, IDDS: kpddyvy
Krajská hygienická stanice Královéhradeckého kraje, IDDS: dm5ai4r
Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, územní odbor Náchod, dopravní inspektorát, IDDS: urnai6d
Ministerstvo obrany, sekce ekonomická a majetková, Odbor ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury, IDDS: hjyaavk
Povodí Labe, státní podnik, IDDS: dbyt8g2
Ministerstvo průmyslu a obchodu, IDDS: bxtaaw4
Energetický regulační úřad, IDDS: eeuaau7